

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2007 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Konrad Wytrykowski**
Ławnicy: **Krystyna Łoś, Stefania Ostrowska**
Protokolant: **Monika Weremkowicz**

w obecności Prokuratora: **Daniela Królczyk**
po rozpoznaniu w dniu **29.10.2007r.** sprawy

I.
STANISŁAWA CELOCHA (Celoch)
syna Henryka i Danieli z domu Zakrzewska
ur. 22.08.1951r. w Legnicy

oskarżonego o to, że :

I. w okresie od stycznia 2002r. do grudnia 2004r. w Legnicy, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, będąc zatrudnionym na stanowisku kierownika Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt przy ul. Ceglanej 1 w Legnicy, znęcał się nad przyjmowanymi do schroniska zwierzętami, przetrzymując je w niewłaściwych warunkach bytowych w ten sposób, że przyjmując do Schroniska nadmierną ilość zwierząt powodował przepełnienie w boksach, które nie były wyposażone w odpowiednią do ilości umieszczanych w nich zwierząt bud, nie posiadały zadaszenia chroniącego przed złymi warunkami atmosferycznymi, wybiegu znajdowała się w nich betonowa posadzka, na której nie było odpowiedniej wielkości podestu na którym mogły leżeć zwierzęta, jak też nie było odpowiedniej ilości misek na pożywienie i wodę, ponadto działając w zamiarze aby Danuta Pawłowska Fiedkiewicz dopuściła się przestępstwa uśmiercania zwierząt z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r.

o ochronie zwierząt, swoim zachowaniem ułatwił jego popełnienie, w ten sposób, że mając świadomość, że przeprowadza ona nieuzasadnione eutanazje, służące zlikwidowaniu przepełnienia w schronisku, nie wypełniał wynikającego z karty stanowiska pracy obowiązku sprawowania nadzoru i koordynacji przedsięwzięć związanych z organizacją eutanazji w Schronisku, ułatwiając w ten sposób Danucie Pawłowskiej Pietkiewicz przeprowadzanie nieuzasadnionych przepisami ustawy zabiegów uśmiercania zwierząt,

tj. o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 03.106.1002) w zw. z art. 12 kk;

II. w okresie od 2004r. do 2005r. działając z góry powziętym zamiarem, krótkich odstępach czasu, w celu użycia za autentyczny, podrobił umowy nieodpłatnego przekazania psa Elżbiecie Demczuk z datą zawarcia umowy 10 kwietnia 2004r., Marzenie Burzyńskiej z datą zawarcia umowy 27 maja 2004r., Edycie Wiencis z datą zawarcia umowy 04 marca 2004r., Zbigniewowi Karpowiczowi z datą zawarcia umowy 02 kwietnia 2004., oraz Ilonie Radomskiej z datą zawarcia umowy 03 września 2004r., w ten sposób, że wypełnił treść umowy wpisując dane tych osób oraz nakreślił podpis tych osób w pozycji „podpis kupującego”,

to jest o czyn z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II.

**DANUTY PAWŁOWSKIEJ FIEDKIEWICZ (Pawłowska Fiedkiewicz)
córkę Stanisława i Zofii z domu Królikowska
ur. 14.06.1963r. w Kargowej**

oskarżonej o to, że:

III. w okresie od 03 stycznia 2002r. do 27 grudnia 2004r. w Legnicy, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, będąc zatrudnioną na stanowisku lekarza weterynarii Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt przy ul. ceglanej 1 w Legnicy, dopuściła się nieustalonej liczby zabiegów uśmiercania zwierząt z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 33 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt,

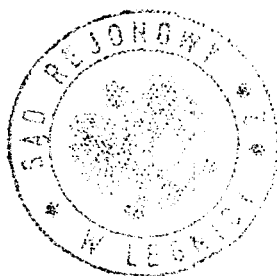
to jest o czyn z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz. U. 03.106.1002) w zw. z art. 12 kk

I. uniewinnia oskarżonego Stanisława Celocha od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;

II. w ramach czynu zarzucanego oskarżonemu Stanisławowi Celochowi opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku uznaje oskarżonego Stanisława Celocha za winnego tego, że w okresie od 2004r. do 2005r. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu użycia za autentyczne, podrobił umowy nieodpłatnego przekazania psa Elżbiecie Demczuk z datą zawarcia umowy 10 kwietnia 2004r., Marzenie Burzyńskiej z datą zawarcia umowy 27 maja 2004r. oraz Edycie Wiencis z datą zawarcia umowy 04 marca 2004r. w ten sposób, że wypełnił treść umowy wpisując dane tych osób oraz nakreślił podpis tych osób w pozycji „podpis kupującego”, to jest występku z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

III. uniewinnia oskarżoną Danutę Pawłowską – Fiedkiewicz od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w punkcie III części wstępnej wyroku;

IV. na podstawie art. 632 pkt. 2 k.p.k. i art. 630 k.p.k. koszty sądowe w sprawie w zakresie, w jakim oskarżeni zostali uniewinnieni, zalicza na rachunek Skarbu Państwa, zaś w zakresie, w jakim zapadł wyrok skazujący wobec Stanisława Celocha na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego Stanisława Celocha na Rzecz Skarbu Państwa częściowo, tj. w kwocie 200 zł, w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalniając oskarżonego od kosztów sądowych, w tym opłaty od wymierzonej kary.

Zgodność odpisu z oryginałem

stwierdzam

Legnica, dnia

19.12.07
SEKRETARZ

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 01 września 2001r. na stanowisku kierownika Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy został zatrudniony Stanisław Celoch, który funkcję tę pełnił do października 2005r.

Obowiązki kierownika schroniska określone zostały w karcie stanowiska pracy. Wynikało z niej, że w zakresie swojej działalności podlegał on wiceprezesowi Legnickiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. do spraw techniczno-eksploatacyjnych. Zapisy dotyczące obowiązków ogólnych, karty stanowiska pracy, stanowiły, że do obowiązków kierownika schroniska należało m.in. przestrzeganie obowiązujących przepisów i norm prawnych, zgłaszanie przełożonym o zaistniałych podczas pracy niedociągnięciach, właściwe organizowanie oraz usprawnianie metod pracy oraz wykonywanie czynności dotyczących prowadzonej jednostki organizacyjnej i wynikających z poleceń służbowych przełożonych (pkt 1, 5, 10 rozdział „obowiązki ogólne”). Ponadto w karcie pracy zapisane były obowiązki szczególne kierownika: związane z przyjmowaniem i sprzedażą bezdomnych zwierząt, prowadzeniem ewidencji zwierząt przebywających w Schronisku oraz utrzymywaniem obiektów i pomieszczeń schroniska we właściwym stanie sanitarnym i technicznym (pkt 1, 7, 11), sprawowanie nadzoru i koordynację przedsięwzięć związanych z organizacją eutanazji w Schronisku (pkt 13), dokonywanie bieżącej analizy kosztów i przychodów działalności kierowanej jednostki i przedstawianie w związku z tym odpowiednich informacji i wniosków dla Zarządu LPGK sp. z o.o. (pkt 24), jak też realizacja sprzedaży produkcji i usług zgodnie z określonymi planami miesięcznymi (pkt 26).

Przepisy rozdziału IV regulaminu „Przyjmowanie zwierząt do schroniska” stanowią, że do schroniska przyjęte zostaje każde doprowadzone

zwierzę z terenu miasta Legnicy (pkt 1). Ponadto do schroniska mogą być przyjmowane psy pochodzące z innych miast i gmin ościennych, z którymi schronisko ma zawarte umowy (pkt 2). Zwierzęta są przyjmowane przez kierownika schroniska lub pracownika przez niego wyznaczonego. Każde doprowadzone zwierzę zostaje wpisane do rejestru z uwidocznieniem daty przyjęcia, opisu i płci zwierzęcia, imienia, nazwiska i adresu osoby doprowadzającej, która stwierdza podpisem powyższy zapis (pkt 3).

Umową z dnia 04 stycznia 1993r. zawartą pomiędzy Zarządem Miasta Legnicy a Legnickim Przedsiębiorstwem Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Legnicy, spółka LPGK zobowiązała się do prowadzenia na terenie Legnicy Schroniska dla Zwierząt. Zakres tej działalności obejmował przetrzymywanie, w terminach określonych w regulaminie schroniska, zwierząt oddawanych przez osoby zamieszkałe na terenie Legnicy, prowadzenie tzw. hotelu dla zwierząt oraz oddawanie zwierząt właścicielom lub osobom pragnącym posiadać zwierzęta. Na działalność schroniska Gmina Legnica przeznaczała miesięcznie kwotę 14.666 zł.

W okresie od 2002r. do końca 2004r. Legnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. zawarło umowy dotyczące przyjmowania do Schroniska w Legnicy bezdomnych zwierząt z Urzędem Miasta Jawora (k. 948-1104), Urzędem Gminy Polkowice (k. 1559-1634), Urzędem Miasta i Gminy Góra (k. 1746-1780), Urzędem Miasta i Gminy Szlichtyngowa (k. 1827-1840), Urzędem Miasta i Gminy Wschowa (k. 1918-1936), Urzędem Miasta i Gminy Dębno (k. 2519-2555) oraz Urzędem Miasta Głogów (k.3583-3663).

Powyższe umowy zawierały zapis, zgodnie z którym zleceniobiorca (Legnickie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej) zastrzegał sobie możliwość ograniczenia ilości przyjmowanych zwierząt w przypadku przekroczenia możliwości lokalowych Schroniska.

Poza gminami, z którymi LPGK zawarł stosowne umowy, do Schroniska były przyjmowane, pomimo braku podpisania stosownych umów z Legnickim Przedsiębiorstwem Komunalnych, zwierzęta schwytane na terenie następujących miejscowości : Urzędem Miasta Lubina (k. 1181-1412- zlecenia przyjęcia zwierząt), Chojnów (UG k. 537-

554 i UM k. 887), Krotoszyce (UG k. 555-575), Prochowice (UG k. 590-614), Złotoryja (UG k. 796-806, 919 i UM k. 625-715), Świerzawa (UMiG k. 775-795b), Kunice (UG k. 821-843), Lubin (UG k. 854-870m) Legnickie Pole (UG k. 871-886a), Bolków (Urząd Gminy k. 1148-1162) Żukowice (UG k. 1163-1179), Chocianów (Urząd Miasta i Gminy k. 1530-1558), Głogów (UG k. 1638-1663), Miłkowice (UG k. 1164-1686), Pielgrzymka (UG k. 771-775a), Męcinka (UG k. 1727-1729)), Jaworzyna Śląska (UG k. 1731-1745), Żagań (UM k. 1782-1826), Malczyce (UG k. 1842-1846), Wińsko (UG k. 1847-1868), Osiecznica (UG k. 1871-1898), Wołów (UMiG k. 1900-1916), Ziębice (UM k. 1949-1976), Olszyna (UG k. 1982-1994), Trzebnica (UM k. 2000-2060), Strzegom (UM k. 2062-2240), Przemków (UM k. 2270-2317), Nowa Ruda (UMiG k. 2320-2331), Lwówek Śląski (UM k. 2332-2393), Bolesławiec (UM k. 2410- 2476), Środa Śląska (UM k. 2479-2497), Kłodzko (UG k. 2557-2565, UM k. 2760-2817), Kostrzyn Nad Odrą (UM k. 2557-2621), Ząbkowice Śląskie (UM k. 2622-2642), Bytom Odrzański (UM k. 2643-2675), Polanica Zdrój (UM k. 2678-2703), Bobrowice (UG k. 2705-2747), Mieroszowice (UM k. 2749-2758), Pieszyce (UMiG k.2821-2894), Świebodzice (UM k. 3400-3513), Niechlów (UG k. 3517-3520), Rudna (UG k.3522-3571, 3953-4150), Gubina (UG k. 4379) oraz Mściwojowa (UG k. 3576-3580).

W Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy znajdują się w sumie 54 boksy dla zwierząt, w tym 39 na zewnątrz o wymiarach 2,9 m na 4 m oraz 15 dwuczęściowych boksów, umieszczonych w budynku schroniska, o wymiarach 1,4 m na 1,5 m (część wewnętrzna) i 1,45 m na 3 m (część zewnętrzna).

Z raportu z wizytacji Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt 2003/2004, przeprowadzonej przez Inspekcję Weterynaryjną - Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Legnicy, wynika, że zdaniem kontrolującego Schronisko jest przeznaczone maksymalnie na 90 psów i 5 kotów.

W czasie kierowania schroniskiem oskarżony Stanisław Celoch starał się o polepszenie warunków bytowych zwierząt – w schronisku prowadzono prace nad rozbudową boksów i bud dla zwierząt. W prace te oskarżony był osobiście zaangażowany. Ponadto organizowane były akcje mające na celu

upowszechnienie adopcji zwierząt ze schroniska – m.in. aukcje organizowane w siedzibie teatru w Legnicy.

Przez cały okres pracy Stanisława Celocha jako kierownika schroniska było ono raz na miesiąc wizytowane przez przedstawiciela Urzędu Miasta Legnica – Przemysława Rogowskiego. Sprawdzał on stan techniczny urządzeń schroniska oraz sprawy bytowe i bieżące zwierząt. Kontrolował, czy zwierzęta mają zapewnioną karmę, czy boksy są czyste. Przemysław Rogowski nie sprawdzał dokumentacji, w tym rejestrów zwierząt, czy protokołów przyjęć. Z wizyt tych P. Rogowski sporządzał protokoły. W trakcie swoich wizyt w schronisku Przemysław Rogowski nie zauważył by zwierzęta miały złe warunki w boksach. Nie zwróciło jego uwagi przepełnienie w boksach. W jego ocenie klatki były czyste, był zapewniony zapas jedzenia dla zwierząt. P. Rogowski nie stwierdził też, żeby zwierzęta były pogryzione lub zachowywały się w stosunku do siebie agresywnie.

Ponadto w schronisku bywali z „gospodarskimi” wizytami członkowie zarządu Miasta Legnica, jak Jadwiga Zienkiewicz, oraz prezes LPGK Józef Wasinkiewicz. W trakcie tych wizyt nie zauważyli oni, aby warunki bytowe zwierząt były złe.

W schronisku bywali również członkowie legnickiego oddziału Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami: Nie mieli oni większych zastrzeżeń do warunków bytowych zwierząt w schronisku, czy pracy oskarżonego

W okresie od stycznia 2002r. do grudnia 2004r., Stanisław Celoch przyjmował do schroniska nadmierną ilość zwierząt. Doprowadzało to do przepełnienia ilości psów w boksach. Skutkiem tego nie wszystkie psy mieściły się w budach, czy pod zadaszonymi częściami boksów. Powodowało to, że w czasie niesprzyjających warunków atmosferycznych, zwierzęta nie mogąc schronić się w budzie zwierzęta były narażone bezpośrednio na ich działanie.

W schronisku dochodziło do agresji wśród zwierząt. Psy gryzły się między sobą, zadając sobie rany powodujące krwawienie, zdarzały się też zagryzienia.

Z zestawień przyjmowanych psów wynika, że do przekroczenia określonej przez Powiatowego Lekarza Weterynarii granicy 90 psów doszło na przełomie marca i kwietnia 2002r., w miesiącach kwiecień, maj, sierpień, wrzesień, październik, listopad i grudzień 2003r. oraz w okresie od stycznia do marca, w maju i od września do grudnia 2004r.

W Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy nieprawidłowo prowadzona była wymagana dokumentacja. Prowadzony rejestr psów nie odzwierciedlał stanu faktycznego, zachodziły poważne niezgodności pomiędzy ilością psów widniejącą w rejestrze psów a ilościami wykazywanymi na protokołach przyjęć psów - wystawianych dla osób trudniących się odłowem bezpańskich zwierząt.

W schronisku dochodziło również do fałszowania dokumentacji związanej z adopcją zwierząt. I tak w okresie od 2004 do 2005r. Stanisław Celoch podrobił umowy nieodpłatnego przekazania psa Elżbiecie Demczuk z datą zawarcia umowy 10 kwietnia 2004r., Marzenie Burzyńskiej z datą zawarcia umowy 27 maja 2004r., Edycie Wiencis z datą zawarcia umowy 04 marca 2004r. Oskarżony wpisał dane tych osób w treści umowy, po czym nakreślił ich podpis w pozycji przeznaczonej dla kupującego.

Od 02 stycznia 2002r. do 27 grudnia 2004r. na stanowisku lekarza medycyny weterynaryjnej, w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy została zatrudniona na ½ etatu Danuta Pawłowska Fiedkiewicz.

Zgodnie z kartą stanowiska pracy do zakresu obowiązków Danuty Pawłowskiej Fiedkiewicz należało prowadzenie bieżącej selekcji zwierząt przebywających w Schronisku, systematyczne przeglądanie stanu zdrowotnego zwierząt, badanie ich i udzielanie pierwszej pomocy, przeprowadzanie zabiegów eutanazji, jak też prowadzenie ewidencji udzielanej pomocy.

Oskarżona miała przebywać w schronisku 4 godziny dziennie. Bywała ona w schronisku w takich godzinach, jakie jej zdaniem były odpowiednie. Na tym tle dochodziło do jej konfliktów z kierownikiem Stanisławem Celochem, który kazał jej przychodzić do pracy regularnie w godzinach 8-10 i 15-17. Zdarzało się – gdy była taka potrzeba, że oskarżona przebywała w schronisku dłużej niż 4 godziny dziennie. Gdy było to konieczne przyjeżdżała do schroniska również w porze nocnej, w dni wolne od pracy, a nawet w trakcie urlopów. Oskarżona zajmowała się w schronisku leczeniem zwierząt. Zwierzęta były szczepione i odrobaczane.

Do obowiązków oskarżonej należało też podejmowanie decyzji co do uśmiercania zwierząt w schronisku. Do uśmiercania oskarżona kierowała zwierzęta chore, nie rokujące szans na wyzdrowienie, jak też zwierzęta agresywne, oraz zwierzęta stare, schorowane, nie rokujące szans na adopcję. Podstawą przeprowadzanych eutanazji były: złe rokowania w leczeniu – brak efektów, ciężkie powikłania chorobowe, choroby nowotworowe, ciężkie urazy powypadkowe – złamania, krwotoki, wycieńczenie i charłactwo, agresja i starość. Nie usypiała zdrowych zwierząt. Decyzję o eutanazji poprzedzało badanie zwierzęcia. Oskarżona samodzielnie podejmowała decyzję o uśpieniu zwierzęcia i samodzielnie wykonywała te zabiegi.

W roku 2002r. w legnickim schronisku przeprowadzono 422 zabiegów eutanazji na 934 przyjętych psów, co stanowi 45, 18% przyjętych zwierząt. W 2003r. 383 zabiegów na 853 przyjętych zwierząt, co stanowiło 44,9% ogólnej liczby przyjętych w tym roku psów, natomiast w 2004r. uśmiercono 653 psy na 1192 przyjętych do Schroniska, co stanowiło 54,78% ogólnej liczby przyjętych zwierząt.

Ilość zużytych w Schronisku w Legnicy, w latach 2002 do 2004r. środków do usypiania zwierząt była wystarczająca do przeprowadzenia tej ilości zabiegów eutanazji.

Schronisko było dwa razy do roku kontrolowane przez Jadwigę Haraszkiewicz - Powiatowego Lekarza Weterynarii. Kontrolowała ona dokumentację prowadzoną przez oskarżoną, warunki utrzymania zwierząt. Nie miała nigdy większych zastrzeżeń ani do warunków bytowych zwierząt,

ani do pracy oskarżonej Danuty Pawłowskiej Fiedkiewicz, w tym też do przeprowadzanych przez nią zabiegów uśmiercania zwierząt.

Oskarżona od początku swojej pracy w schronisku była w konflikcie z kierownikiem schroniska – oskarżonym S.Celochem, jak i pozostałymi pracownikami schroniska. Oskarżona nie zgadzała się na zwyczaje panujące w schronisku i przyjęte praktyki: rejestrowanie przyjęcia od firm odławiających większej ilości zwierząt niż to faktycznie miało miejsce. Namawiano ją by fałszowała dokumentację i brakującą na stanie zwierzęta rejestrowała jako poddane eutanazji. Oskarżona nie chciała uczestniczyć w fałszowaniu dokumentacji. Oskarżona próbowała forsować własne pomysły na prowadzenie schroniska, co nie podobało się ani oskarżanemu Celochowi, ani pozostałym pracownikom schroniska. Oskarżona nie była lubiana przez pielęgniarzy.

Po bezskutecznych rozmowach z pracownikami i kierownikiem, w listopadzie 2004 r. oskarżona odbyła rozmowę z prezesem LPGK Józefem Wasinkiewiczem na temat działania schroniska, jednak rozmowa ta nie odniosła zamierzonego skutku, a w końcu listopada oskarżona dostała wypowiedzenie z pracy.

W grudniu 2004 r. oskarżona próbowała informować władze miasta o nieprawidłowościach w schronisku. Oskarżona przez cały czas była też zainteresowana przejęciem schroniska i jego prywatyzacją. Oskarżona o nieprawidłowościach w schronisku mówiła też Wojewódzkiemu Inspektorowi Weterynarii na Dolny Śląsk - Lechowi Rybarczykowi, który poradził jej by poinformowała o tym organy ścigania.

W styczniu 2005 r. oskarżona stawiała się w Prokuraturze Rejonowej w Legnicy gdzie złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa w postaci nieprawidłowości panujących w legnickim schronisku.

W dniach od 22 do 24 grudnia 2004r. oraz od 27 grudnia do 31 grudnia 2004r. oraz od 03 stycznia do 06 stycznia 2005r. w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy, na podstawie upoważnienia Prezydenta Miasta Legnicy z dnia 21 grudnia 2004r., przeprowadzono kontrolę, w

trakcie której zabezpieczono całość dokumentacji związanej z prowadzeniem Schroniska, w tym dokumentację medyczną .

Dowody:

zeznania świadków

k. 39-41, 4583-4585	Zenon Walencik;
k. 46-50, 4585-4587	Halina Lisowska
k. 51-54, 4744-4746	Przemysław Rogowski
k. 103-105, k. 4271-4273, 4587	Zdzisław Woźniak
k. 139-145, 4587-4589	Zbigniew Paruch
k. 162-166, 1707-1708, 4589-4590	Zbigniew Szyszkowski
k. 167-168, 4232-4235, 4590-4592	Janusz Sebastian
k. 174-177, 2898-2902, 4396-4400	Tomasz Winiarski
k. 178-182, 266-267, 3067-3070, 4177-4180, 4250-4253, 4592-4594	Mario Sznajser
k. 183-184, 3349-3353, 4228-4231, 4742-4743	Janusz Zadorożny
k. 185-190, 3342-3348, 4174-4176, 4247-4249, 4594-4595	Marek Siewniak
k. 191-192, 4236-4239, 4736-4738	Agnieszka Synowerski
k. 193-195, 4739-4740	Barbara Zagroba
k. 201-206, 3331-3336, 4212-4215, 4740-4741	Mirosław Trzeciński
k. 216-217	Ilona Radomska

k. 262-263, 4599	Elżbieta Demczuk
k. 277-279, 4744	Edyta Wiencis
k. 282-284, 4599-4600	Irena Płotecka
k. 287-288, 4600	Zbigniew Karpowicz
k. 302-304, k. 4268-4270, 4600-4604	Marian Domański
k. 309-312, 1142-1143, 4274-4276, 4794-4797	Magdalena Jagowska
k. 3328-3330. 4604-4604A	Rudolf Fronczek
k. 4219—4223, 4605-4606	Leszek Boksa
k. 4224-4227, 4240-4242, 4606-4607	Maciej Strumiński
k. 4261-4264, 4607-4609	Józef Wasinkiewicz
k. 4265-4267, 4609-4610	Adam Urbaniak
k. 4277-4279, 4611-4613	Antonina Serafin
k. 4298-4301, 4610-4611	Jadwiga Haraszkiewicz
k. 4792-4794	Ludmiła Kubicka – Sopel ,
k.4797-4799	Jadwiga Zienkiewicz
k. 4803-4807	Lech Rybarczyk
k. 4800	Katarzyna Dworak –Wolak
k. 97-99, 4800-4801	Barbara Radzioch;
k. 149-150	Andrzej Piwowarczyk;
k. 196-197	Małgorzata Mitek Bamburak;
k. 198-199	Zbigniew Sromecki;
k. 212-213, 4801-4802	Jan Bach;
k. 214-215	Halina Czerwińska;
k. 218-219	Elżbieta Mauer;

k. 224-225	Marianna Kowalik;
k. 227-228	Grażyna Lewandowska;
k. 230-231	Leopold Szuszkiewicz;
k. 232-233	Elżbieta Bonifaczuk;
k. 234-235	Tadeusz Hanzelko;
k. 236-237	Stanisław Fydrych;
k. 239-240	Andrzej Świder;
k. 241-242	Jan Brodecki;
k. 243-244	Zbigniew Rosiński;
k. 245-246	Katarzyna Białas;
k. 260-261	Nina Kosicka;
k. 264-265	Mieczysław Bieniek;
k. 268-271	Magda Szlegier;
k. 272-273	Piotr Wysocki;
k. 274-276	Małgorzata Miszczak;
k. 280-281	Marek Kołodziejczyk;
k. 285-286	Andrzej Kułaga;
k. 289-290	Patrycja Grzankowska;
k. 291-293	Dariusz Dziadulewicz;
k. 294-295	Roman Petecki;
k. 296-297	Iwona Bochenek;
k. 305-308	Krzysztof Paruch;
k. 336-337	Agnieszka Będkowska;
k. 332-333	Agnieszka Paruch;
k. 334-335	Waldemar Paszcz;
k. 336	Hanna Tabis;
k. 337-338	Teodor Delimata;
k. 339-340	Henryk Lisko;
k. 341-342	Agnieszka Gromada;
k. 343-344	Jacek Kurska;
k. 345-346	Marta Stec;
k. 347-348	Janina Siemieniuk;
k. 349-350	Janusz Siemieniuk;

k. 352-353	Adam Dariusz;
k. 354-355	Jan Peregrym;
k. 356-357	Janina Sz wajka;
k. 358-359	Remigiusz Grajek;
k. 360-361	Jolanta Piekarczyk;
k. 362-363	Daniel Widziński;
k. 364-365	Kazimierz Kluba;
k. 366-367	Eugeniusz Fijałkowski;
k. 368-369	Marek Nieluda;
k. 370-371	Edyta Żelaśkiewicz;
k. 372-373	Izabela Tarazewicz;
k. 374-375	Anna Siniak;
k. 376-377	Czesław Bąk;
k. 378-379	Bolesław Genot;
k. 380-381	Jakub Kalarus;
k. 382-383	Małgorzata Baranowska;
k. 384-385	Agnieszka Wawrzyniak;
k. 386-387	Anna Grzybalska-Budzińska;
k. 388-389	Filip Ockej;
k. 390-391	Beata Kopij;
k. 392-393	Marek Bilski;
k. 394-395	Eugenia Bąk;
k. 396-397	Adam Marut;
k. 398-399	Jerzy Mazanek;
k. 400-401	Jolanta Romańska;
k. 402-403	Antoni Stankiewicz;
k. 404-405	Elżbieta Jankowska;
k. 407-408	Janusz Adamczewski;
k. 409	Mirela Tomczyk;
k. 410-411	Andrzej Sadowski;
k. 416-417	Wanda Zaborska;
k. 418	Teresa Sutyła;
k. 419	Wioletta Maternia;

k. 420-421	Piotr Tyszkowski;
k. 422-423	Anna Jendrzejczyk;
k. 424-425	Mieczysław Cepiński;
k. 426-427	Jan Landeburski;
k. 428-429	Mariusz Oprządek;
k. 430-431	Andrzej Śmiech;
k. 432-433	Edward Buczko;
k. 434-435	Stefan Szałapieta;
k. 436-437	Józef Zwierzchowski;
k. 438-439	Krzysztof Zajdler;
k. 443-444	Beata Chałoń;
k. 445-447	Adam Godek;
k. 448-449	Maciej Lange;
k. 450-451	Adam Klimas;
k. 452	Leszek Kacprzak;
k. 453	Krzysztof Krawiec;
k. 454-455	Leszek Winciuk;
k. 456-457	Józef Maduzia;
k. 457	Zbigniew Puchacz;
k. 458	Irena Walkowiak;
k. 459	Artur Cieślak;
k. 460	Tadeusz Jaślan;
k. 472-474	Henryk Guszpit;
k. 476-477	Danuta Ochowicz;
k. 480-481	Leszek Malinowski;
k. 484-485	Zbigniew Frączek;
k. 488-489	Leszek Stanisławski;
k. 492-493	Ewa Jaworska;
k. 496-497	Ewa Woźniak;
k. 501-502	Witold Kupis;
k. 505-506	Henryk Basa;
k. 509-510	Elwira Gul;
k. 514-515	Grzegorz Bąk;

k. 518-519	Krzysztof Stuchlak;
k. 523-524	Jacek Marchwat;
k. 525-526	Zygmunt Haloń;
k. 527-528	Joanna Turczyńska;
k. 529-530	Józef Miśkulin;
k. 531-532	Alicja Krakowska;
k. 533-534	Sylwia Przyłucka;
k. 535-536	Anna Krupa;
k. 576-577	Ryszard Huczek;
k. 578-579	Wojciech Majewski;
k. 580-582	Irena Hołownia;
k. 583-584	Anna Matuszewska;
k. 585-586	Agata Wolska;
k. 587-588	Grzegorz Zaremba;
k. 616	Czesław Ilnicki-Jarosiewicz;
k. 617	Maria Krześlińska;
k. 618	Michał Walkowicz;
k. 619	Paweł Malik;
k. 620	Sabina Płóciennik;
k. 621	Tadeusz Zalewski;
k. 622	Paweł Malik;
k. 623	Leokadia Michalewicz;
k. 624	Leon Myrna;
k. 761-762	Zbigniew Partyka;
k. 763-764	Łukasz Karmelita;
k. 765-766	Aneta Czyczek;
k. 767-768	Maria Wołoszyn;
k. 769-770	Weronika Jakobsche-Tur;
k. 807-808	Stanisław Olczyk;
k. 809-810	Marcin Grochowski;
k. 811-812	Edmund Górecki;
k. 813-814	Andrzej Jeżewski;
k. 815-816	Maja Bachmatiuk;

k. 817-818	Krystyna Łopato-Sosnowska;
k. 819-820	Beata Płaskowska;
k. 848-849	Krzysztof Kołodziejczyk;
k. 850-851	Bronisław Olejnik;
k. 852-853	Janina Stręk;
k. 903-904	Władysław Litwa;
k. 907-908	Jacek Abramek;
k. 913-914	Wojciech Bąk;
k. 918	Witold Dudziński;
k. 1122	Michał Wesołowski;
k. 1123-1124	Małgorzata Woklent;
k. 1125	Grzegorz Gapn;
k. 1126-1127	Kazimierz Kaziuk;
k. 1128-1129	Józef Zagrobelny;
k. 1130-1131	Adam Kotlarz;
k. 1132-1133	Zdzisław Skupień;
k. 1134-1135	Stanisław Pluta;
k. 1136-1137	Stanisław Prokopowicz;
k. 1138-1139	Wojciech Bąk;
k. 1140-1141	Jarosław Bartkowski;
k. 1144-1145	Robert Muller;
k. 2244-2245	Aleksandra Flis;
k. 3337-3339	Jarosław Kołłataj;
k. 4-7	Dokumentacja przedłożona przez Danutę Pawłowską Fiedkiewicz, dotycząca rozwiązania umowy o pracę;
k. 11-13, 42-44	Kopia protokołu kontroli z dnia 28.12.2004r.
k. 22-38	Kopia dokumentacji związanej z przekazaniem darów na rzecz Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy przez Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami Oddział w Legnicy;
k. 61	Uchwała Rady Miejskiej Legnicy;
k. 62	Uchwała Zarządu Miasta Legnicy;

k. 63-64	Umowa nr 12/2005;
k. 65-66	Umowa nr 3/2004;
k. 67-69	Pismo do prezesa LPGK w związku z kontrolą Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy;
k. 70-85	Protokół doraźnej kontroli w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt;
k.86-90	Dokumentacja związana z kontrolą;
k. 100-102, 146	Protokół zatrzymania rzeczy;
k. 106-125	Protokół kontroli przeprowadzonej w dniach od 6 do 27 września 2000r.;
k. 126-138	Protokół kontroli przeprowadzonej w dniach od 4 do 22 października 2004r.;
k. 170-173	Kopie artykułów prasowych;
k. 226	Akt kupna-sprzedaży - Marianna Kowalik;
k. 229	Akt kupna-sprzedaży – Grażyna Lewandowska;
k. 238	Akt kupna-sprzedaży – Stanisław Fydrych, zaświadczenie o szczepieniu;
k. 299-300	Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa;
k. 313-325	Kserokopie protokołów kontroli Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy;
k. 326-329	Kserokopie dokumentacji dotyczącej ilości odpadów zwierzęcych;
k. 351	Akt kupna-sprzedaży – Janusz Siemieniuk (kserokopia);
k. 498	Akt kupna-sprzedaży – Ewa Woźniak;
k. 511	Akt kupna-sprzedaży – Elwira Gul;
k. 537-554	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Chojnów;
k. 555-575	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Krotoszyce;
k. 590-614, 614c	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Prochowic;
k. 625-760	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do

	Schroniska z terenu Miasta Złotoryi;
k. 771-774a	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Pielgrzymka;
k. 775-795b	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Świerzawa;
k. 796-806, 919-947d	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Złotoryja;
k. 821-843, 843c	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Kunice;
k. 854-870m	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Lubin;
k. 871-886a	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Legnickie Pole;
k. 887-900c	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Chojnów;
k. 948-1104	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Jawora;
k. 1143a	Raport Hycel 2004 – przedłożony do akt sprawy przez świadka Magdaleną Jagowską;
k. 1146	Akt zgonu;
k. 1148-1161	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Bolków;
k. 1163-1179	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Żukowice;
k. 1181-1412	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Lubina;
k. 1425-1529	Dokumentacja związana z postępowaniem IVP 626/04 przed Sądem Rejonowym w Legnicy Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych związanym z rozwiązaniem umowy o pracę zawartą z Danutą Pawłowską Fiedkiewicz;
k. 1530-1557	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Chocianów;
k. 1559-1634	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do

	Schroniska z terenu Gminy Polkowice;
k. 1638-1663	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Głogów;
k. 1664-1686	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Miłkowice;
k. 1709, 1710	Protokół przyjęcia zwierząt;
k. 1711	Kserokopia rachunku;
k. 1727-1729	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Męcinka;
k. 1731-1745	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Jaworzyna Śląska;
k. 1746-1780	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Góra;
k. 1782-1826	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Żagania;
k. 1827-1840	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Szlichtyngowa;
k. 1842-1846	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Malczyce;
k. 1847-1868	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Wińsko;
k. 1871-1898	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Osiecznicy;
k. 1900-1916	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Wołów;
k. 1918-1936	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Wschowa;
k. 1937-1948	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Radwanice;
k. 1949-1976	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Ziębice;
k. 1977-1981	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Gromadka;

k. 1982-1994	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Olszyna;
k. 2000-2060	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Trzebnicy;
k. 2062-2240	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Strzegomia;
k. 2248-2269	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Ścinawa;
k. 2270-2317	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Przemków;
k. 2320-2331	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Nowej Rudy;
k. 2332-2393	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Lwówek Śląski;
k. 2401	Pismo z Zakładu Wytwarzania Papierów „Unipap”;
k. 2410-2476	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Bolesławiec;
k. 2479-2497	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta w Środzie Śląskiej;
k. 2499-2517	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Żarów;
k. 2519-2555	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta i Gminy Dębno;
k. 2557-2566	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Kłodzko;
k. 2567-2621	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Kostrzyn nad Odrą;
k. 2622-2642	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Ząbkowic Śląskich;
k. 2645-2675	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Bytom Odrzański;
k. 2678-2703	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Polanica Zdrój;

k. 2705-2747	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Bobrowice;
k. 2749-2758	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Mieroszowice;
k. 2760-2817	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Kłodzka;
k. 2821-2894	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Pieszyce;
k. 2904-2905	Umowa dotycząca utylizacji odpadów zwierzęcych;
k. 2906-2945	Kserokopie faktur VAT za usługę utylizacji odpadów;
k. 2947-3046	Kserokopie dokumentów zapotrzebowania materiałowego i faktur VAT za zakup lekarstw;
k. 3056-3058, 3665-3667	Protokół zatrzymania rzeczy;
k. 3071-3252	Kserokopia dokumentacji związanej z utrzymanie Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy;
k. 3255-3322	Dokumentacja związana z przekazywaniem do utylizacji odpadów zwierzęcych;
k. 3358-3361	Protokół przeszukania;
k. 3365-3366	Protokół oględzin;
k. 3369	Dokumentacja zabezpieczona podczas przeszukania dnia 29.11.2005r. w mieszkaniu Stanisława Celocha;
k. 3370-3393	Dokumentacja związana z przekazaniem darów na rzecz Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy;
k. 3399	Pismo z Inspekcji Weterynaryjnej – Wojewódzki Lekarz Weterynarii;
k. 3400-3513	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Świebodzice;
k. 3517-3520	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Niechlów;
k. 3522-3571, 3853-4150	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Rudna;
k. 3576-3580	Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do

- Schroniska z terenu Gminy Mściwojów;
- k. 3583-3663 Dokumentacja związana z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Miasta Głogowa;
- k. 3677-3681 Opinia biegłego z zakresu informatyki;
- k. 3682-3694 Pismo Urzędu Miasta Legnicy dotyczące planów prywatyzacji Schroniska wraz z dokumentacją dotyczącą kosztów utrzymania;
- k. 3699—3952 Protokół odtworzenia zawartości płyty na która zostały zgrane dane odzyskane z dysku twardego komputera ze Schroniska dla Bezdolnych zwierząt w Legnicy, wraz z załączoną płytą CD oraz wydrukiem danych;
- k. 4165 Opinia dotycząca sprzętu radiowego zabezpieczonego u Stanisława Celocha;
- k. 4166 Materiał podglądowy;
- k. 4181-4210 Pismo Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Farmaceutycznej we Wrocławiu wraz z załącznikami w postaci zgód na zakup i posiadanie środków odurzających i psychotropowych, pismo hurtowni farmaceutycznej Legfarm SA wraz z fakturami, kserokopia dwóch recept wystawionych przez Danutę Pawłowską Fiedkiewicz;
- k. 4211 Pismo Inspekcji Weterynaryjnej z dnia 17.02.2006r.;
- k. 4280, 4281 Lista dni wolnych od pracy Danuty Pawłowskiej Fiedkiewicz;
- k. 4282 Pismo Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miasta Legnicy;
- k. 4283 Pismo Wydziału Infrastruktury Komunalnej Urzędu miasta Legnicy;
- k. 4284-4297 Pismo LPGK sp z o.o. w Legnicy wraz z załącznikami;
- k. 4306-4336 Opinia biegłego z zakresu badania pisma ręcznego;
- k. 4338-4355, 4823-4825 Opinia biegłego z zakresu farmakologii z opinią ustną;
- k. 4357-4378 Protokoły pobrania materiału porównawczego wraz z materiałem porównawczym;

- k. 4379 Pismo związane z przekazywaniem zwierząt do Schroniska z terenu Gminy Gubin;
- k. 4390 Pismo dotyczące urlopów Jadwigi Haraszkiewicz;
- k. 4418, 4596 Kopia artykułów prasowych załączonego do akt przez Stanisława Celocha;
- k. 4515 książeczka zdrowia psa złożona przez oskarżoną
- k. 4516-4517 oświadczenie członków TOZ w Legnicy

Dowody rzeczowe w postaci:

1. kopie faktur zatrzymanych w hurtowni Farmaceutycznej: BAYLEG - CENTROWET Sp. z o. o. wystawione dla Legnickiego Przed Gospodarki Komunalnej w Legnicy, w postaci:

- rok 2002

1. faktura VAT 257 z dnia 04.01.2002r. na kwotę 936,81 zł
2. 1486 z dnia 23.01.2002r. na kwotę 266,79
3. 2343 z dnia 05.02.2002r. na kwotę 178,17
4. 4314 z dnia 05.03.2002r. na kwotę 374,11
5. 4322 z dnia 05.03.2002r. na kwotę 179,50
6. 5944 z dnia 27.03.2002 na kwotę 98,33
7. 5948 z dnia 27.03.2002r. na kwotę 240,60
8. 7052 z dnia 12.03.2002r. na kwotę 382,44
9. 7174 z dnia 15.04.2002r. na kwotę 36,25
10. 7989 z dnia 24.04.2002r. na kwotę 224,86
11. 10351 z dnia 24.05.2002r. na kwotę 259,70
12. 11665 z dnia 11.06.2002r. na kwotę 197,85
13. 12354 z dnia 19.06.2002r. na kwotę 200,50
14. 12902 z dnia 26.06.2002r. na kwotę 55,15
15. 14129 z dnia 10.07.2002r. na kwotę 161,60

16. 14760 z dnia 17.07.2002r. na kwotę 160,40
17. 15163 z dnia 22.07.2002r. na kwotę 292,40
18. 16337 z dnia 05.08.2002r, na kwotę 21,75
19. 17968 z dnia 26.08.2002r. na kwotę 585,82
20. 20174 z dnia 19.09.2002r. na kwotę 542,58
21. 20422 z dnia 23.09.2002r. na kwotę 23,97
22. 36693 z dnia 03. 1 0.2002r. na kwotę 42,70
23. 22021 z dnia 14.10.2002r. na kwotę 23,97
24. 22452 z dnia 19.10.2002r. na kwotę 10.10
25. 22561 z dnia 21. 1 0.2002r. na kwotę 57,19
26. 23574 z dnia 05.11.2002r. na kwotę 180,33
27. 24418 z dnia 18.11.2002r. na kwotę 263,87
28. 24559 z dnia 19.11.2002r. na kwotę 38,52
29. 26046 z dnia 10.12.2002r.na kwotę 260,60

- rok 2003

1. faktura vat nr 558 z dnia 08.01.2003r. na kwotę 165,95
2. nr 1361 z dnia 18.01.2003r. na kwotę 13,00
3. nr 2522 z dnia 03.02.2003r. na kwotę 412,12
4. nr 3275 z dnia 12.02.2003r. na kwotę 107,36
5. nr 4449 z dnia 27.02.2003r. na kwotę 692,23
6. nr 5592 z dnia 13.03.2003r. na kwotę 94,59
7. nr 6638 z dnia 26.03.2003r. na kwotę 45,90
8. nr 9027 z dnia 24.04.2003r. na kwotę 214,35
9. nr 11337 z dnia 19.05.2003r. na kwotę 350,40
10. nr 11473 z dnia 20.05.2003r. na kwotę 27,84
11. nr 14553 z dnia 21.06.2003r. na kwotę 46,40
12. nr 14811 z dnia 24.06.2003r. na kwotę 28,84
13. nr 15037 z dnia 26.06.2003r. na kwotę 268,40
14. nr 15684 z dnia 03.07.2003r. na kwotę 77,80
15. nr 16380 z dnia 10.07.2003r. na kwotę 126,63
16. nr 16867 z dnia 15.07.2003r. na kwotę 28,84
17. nr 18823 z dnia 05.08.2003r. na kwotę 172,65
18. nr 21499 z dnia 03.09.2003r. na kwotę 697,49

19. nr 21597 z dnia 04.09.2003r. na kwotę 254,01
20. nr 22054 z dnia 10.09.2003r. na kwotę 407,50
21. nr 22566 z dnia 15.09.2003r. na kwotę 632,14
22. nr 29758 z dnia 18.12.2003r. na kwotę 1011,44
23. nr 29867 z dnia 19.12.2003r. na kwotę 467,28

- rok 2004

1. faktura VAT na leki psychotropowe m 24/FP/LG/2004 z dnia 09.09.2004 na kwotę 483,10 + zapotrzebowanie
2. faktura VAT m 5155/FW/LG/2004 z dnia 04.03.2004 na kwotę 1321,72 + zapotrzebowanie
- 3.faktura VAT m 5156/FW/LG/2004 z dnia 04.03.2004r. na kwotę 611.25 zł + zapotrzebowanie
- 4.faktura VAT m 9545/FW/LG/2004 z dnia 27.04.2004na kwotę 1129,12 + zapotrzebowanie
- 5.faktura VAT m 9546/FW/LG/2004 z dnia 27.04.2004r. na kwotę 611,25 zł + zapotrzebowanie
- 6.faktura VAT m 10632/FR/LG/2004 z dnia 07.06.2004r. na kwotę 308,79
- 7.faktura VAT m 13004/FW/LG/2004 z dnia 07.06.2004r.na kwotę 59,12 + zapotrzebowanie
- 8.faktura VAT m 17749/FW/LG/2004 z dnia 30.07.2004r. na kwotę 455,42 zł + zapotrzebowanie
- 9.faktura VAT 21451/FW/LG/2004 z dnia 09.09.2004r. na kwotę 502,77 + zapotrzebowanie
- 10.faktura VAT m 5072/FW/BSJ/2004 z dnia 23.11.2004r. na kwotę 59,12 + zapotrzebowanie
11. faktura VAT 1454/FR/BSJ/2004r. z dnia 30.09.2004r. na kwotę 197,85 zł
12. faktura VAT 1005/FW/BSJ/2004 z dnia 30.09.2004r. na kwotę 1298 zł+ zapotrzebowanie
13. faktura VAT (PSYCH) m 245/FP/BSJ/2004r. z dnia 10.11.2004r. na kwotę 241,55 + zapotrzebowanie,

163. uznanych za dowód rzeczowy postanowieniem z dnia 07 lutego 2006r.

- karty przekazania odpadu za lata 2002-2004
- rozliczenia karmy za lata 2002-2004
- potwierdzenie przekazania darowizn za lata 2002-2004
- zestawienie roczne psów za lata 2002-2004 - zestawienie roczne kotów za lata 2002-2004
- podziękowania dla darczyńców za lata 2002-2004
- dokumentacja dotycząca utworzenia przy Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt pomocniczego punktu weterynaryjnego - rejestr przyjętych zwierząt
- koty
- kserokopie faktur żywnościowych 2002- 2004
- kserokopie kart przekazania odpadów 2004r.

164. przekazanych w dniu 15.02.2005r przez LPGK sp z o.o. w Legnicy następujących dokumentów :

- oryginał umowy zawartej w dniu 04 stycznia 1993 r. pomiędzy LPGK Sp. z o.o. a Zarządem Miasta Legnicy na prowadzenie Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy wraz z aneksami: 2/94, 3/95, 4/95, 5/98, 6/2000, 7/2002, 8/2002, 9/2004;
- regulamin schroniska;
- raport z wizytacji Inspekcji Weterynaryjnej Powiatowego Lekarza Weterynarii w Legnicy za lata 2003/2004;
- oryginały stron z wyciągów bankowych w ilości 47 kart, zawierające potwierdzenia przelewów dotacji i darowizn na rzecz Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy za lata 2002 – 2004;
- dokumentację kadrową pracowników Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy;
- 12 kopii raportów kasowych od nr 1/TS/02 do nr 12/TS/02 za rok 2002;
- 12 kopii raportów kasowych od nr 1/TS/03 do nr 12/TS/03 za rok 2003;
- 12 kopii raportów kasowych od nr 1/TS/04 do nr 12/TS/04 za rok 2004;
- segregator zawierający: kopie faktur VAT od nr 1/TS do nr 88/TS za rok 2002, kopie faktur korygujących od nr 1/TS/FK do nr 5/TS/FK za rok 2002; rejestr VAT za rok 2002; rejestr VAT za rok 2002 – faktury korekty; 12 raportów kasowych od nr 1/TS do nr 12/TS za rok 2002 wraz z kopiami dowodów wpłaty KP w ilości 458 sztuk; kopie faktur VAT od nr 1/TS do nr

111/TS za rok 2003; kopie faktury VAT nr P/03/00001 z roku 2003; kopie faktury korygującej 1/FK/TS z roku 2003; dokument księgowania PK polecenie przeksięgowania nr 495 z roku 2004, dotyczące sprzedaży z roku 2003; rejestr VAT za rok 2003; rejestr VAT za rok 2003 – faktury korekty; 12 raportów kasowych od nr 1/TS do nr 12/TS za rok 2003 wraz z kopiami dowodów wpłaty KP w ilości 354 sztuk; kopie faktur 3/TS i 4/TS z roku 2004;

- segregator zawierający: kopie faktur VAT od nr 1/TS do nr 212/TS za rok 2004 r.; kopie faktur VAT od nr P/1 do nr P/10 za rok 2004 r.; kopie faktur korygujących 1/TS i 4/TS oraz 1/P i 2/P za rok 2004; rejestr VAT za rok 2004; rejestr VAT za rok 2004 – faktury korekty; 12 raportów kasowych od nr 1/TS do nr 12/TS za rok 2004 wraz z kopiami dowodów wpłaty KP w ilości 407 sztuk;

- teczkę zawierającą 129 protokołów przyjęcia psów, 45 zaświadczeń lekarsko-weterynaryjnych i 13 zleceń związanych z przyjmowaniem bezdomnych zwierząt z odłowów za rok 2002;

- 2 teczki zawierające w sumie 197 protokołów przyjęcia psów, 105 zaświadczeń lekarsko-weterynaryjnych i 41 zleceń związanych z przyjmowaniem bezdomnych zwierząt z odłowów za rok 2003;

- segregatora zawierającego: 399 protokołów przyjęcia psów, 142 zaświadczeń lekarsko-weterynaryjnych, 97 zleceń związanych z przyjmowaniem bezdomnych zwierząt z odłowów za rok 2004, 1 rachunku i 1 pokwitowania;

- rejestr przyjętych zwierząt: nr 1 za lata 2001/2002, nr 2 za lata 2002/2003, nr 3 za rok 2003, nr 4 za lata 2003/2004;

- teczki zawierającej 25 kart dotyczących rejestru szczepień zwierząt za rok 2002;

- teczki zawierającej 20 kart dotyczących rejestru szczepień zwierząt za rok 2003;

- teczki zawierającej 23 karty dotyczące rejestru szczepień zwierząt za rok 2004;

- książki dotyczącej leczenia zwierząt obejmującej okres od 01.01.2001 r. do 08.02.2005 r.

- zeszytu eutanazji obejmującego lata 2002 – 2004 r.
- zeszytów dotyczących ewidencjonowania leków w ilości 7 sztuk;
- teczki zawierającej akty kupna-sprzedaży za rok 2002;
- teczki zawierającej akty kupna-sprzedaży za rok 2003;
- teczki zawierającej akty kupna-sprzedaży za rok 2004;

165. dokumentację zabezpieczoną w trakcie przeszukania mieszkania Stanisława Celocha przy ul. Wrocławskiej 96/6 w Legnicy w postaci :

- protokół kontroli prowadzonej w dniach od 04 do 22.10.2003r.;
- oświadczenia pisemne Janusza Zadorożnego, Mario Sznajsera i Mieczysława Trzcińskiego;
- pisemne oświadczenie z dnia 19.11.2004r.;
- odręcznie sporządzona tabela;
- wyjaśnienia Stanisława Celocha z dnia 03.01.2005r.;
- uwagi do protokołu z dnia 01.02.2003r. ;
- decyzja Prezydenta z dnia 30.07.2004r.;
- pismo Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami z dnia 06.08.2004r.;
- wyjaśnienia Danuty Pawłowskiej-Fiedkiewicz z dnia 03.09.04r.;
- pismo do Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami z dnia 16.09.2004r.;
- pismo Stanisława Celocha do TOZ z naniesionymi odręcznie poprawkami;

166. przekazane przez spółkę LPGK sp. z o.o. w Legnicy :

- rejestr przyjętych zwierząt za rok 2004 zawierający wpisy od 04.05.2004r. do 30.06.2004r.;
- rejestr przyjętych zwierząt za rok 2005 „PSY”;
- rejestr przyjętych zwierząt za rok 2004 zawierający wpisy od 01.07.2004r. do 20.12.2004r.

Oskarżony **Stanisław Celoch**, syn Henryka i Danieli z domu Zakrzewska, urodzonego 22 sierpnia 1951r. w Legnicy, jest obywatelem polskim. Wykształcenie średnie, stanu wolnego, ojciec jednego dziecka. Jest bezrobotny, nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Utrzymuje się z renty w wysokości 276 zł. Posiada samochód marki Passat rok prod. 1992.

Nie był karany

wyjaśnienia oskarżonego, k. 4479 i 4411

karta karna, (k.4425);

Oskarżona **Danuta Pawłowska Fiedkiewicz**, córka Stanisława i Zofii z domu Królikowską, urodziła się 14 czerwca 1963r. w Kargowej. Obywatelka polska, zamężna, o wykształceniu wyższym, z zawodu lekarz weterynarii. Prowadzi prywatną działalność gospodarczą. Matka dwojga dzieci posiada dwie osoby na utrzymaniu.

Nie była karana.

wyjaśnienia oskarżonej, k. 4479 i 4404

karta karna, k.4426

Oskarżony **Stanisław Celoch** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że schronisko było na 100-120 psów i nie było przepełniane. Nie było zjawiska agresji i zagryzania się psów. Zwierzęta z innych gmin przyjmował tylko w miarę wolnych miejsc. Często odmawiał, choć były w pewnych przypadkach naciski z LPGK. Nie decydował o uśmiercaniu zwierząt, była to rola lekarza weterynarii. Uśmiercane były psy włączające się, schorowane, roznoszące zakażenia i takie, których leczenie wymagałoby długotrwałej kuracji. Psy musiały przebywać w schronisku przynajmniej 14 dni po to, by mogły być odebrane przez właściciela. Po tym okresie były ponownie badane przez lekarza weterynarii, który decydował, czy zostaną w schronisku, czy będą uśmiercone. O tym, że rejestr psów nie odzwierciedlał stanu faktycznego, oskarżony dowiedział się dopiero w wyniku kontroli i z akt sprawy.

Oskarżony wyjaśnił, że uśmiercanie 44% przyjmowanych psów było normalne dla schroniska w Legnicy i nie odbiegało od średniej krajowej wynoszącej 40%. Stawka za przyjmowanie zwierząt została ustalona przez

Urząd Miasta - ustalono, że gminy płacą tylko za 14 dni, po czym pies przechodzi na własność schroniska.

Oskarżony wyjaśnił, że był informowany przez lekarza weterynarii, że powodem uśmiercania jest tylko zły stan zdrowia zwierząt. Nie oceniał ani nie weryfikował decyzji lekarza, bo to nie jego kompetencje. Osobiście nie przyjmował psów z wylapywania w gminach, nie wie w jakim stanie były przywożone. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami nie miało zastrzeżeń do pracy schroniska. Oskarżony osobiście przywoził prezesa TOZ do schroniska, inni członkowie TOZ pojawiali się w nim sporadycznie.

Oskarżony wyjaśnił, że schronisko miało, jak każdy zakład LPGK, plan produkcji. Był on deficytowy – schronisko otrzymywało od LPGK 14.666 zł miesięcznie, a koszty wynosiły średnio 28.000 zł. Każda złotówka dochodu zmniejszała ten deficyt, a oskarżony był rozliczany przez LPGK z tego, by ten deficyt był jak najmniejszy.

wyjaśnienia oskarżonego, k. 4508-4513

Oskarżona **Danuta Pawłowska-Fiedkiewicz** nie przyznała się do postawionego jej zarzutu. Wyjaśnił, że tłem zarzutów wobec niej jest konflikt z kierownikiem i pracownikami schroniska, z tego powodu, że nie godziła się na ich praktyki. Praktyki te polegały m.in. na rejestrowaniu przyjęcia od firm odławiających większej ilości zwierząt niż to faktycznie miało miejsce. Namawiano oskarżoną, by brakujące na stanie zwierzęta rejestrować jako poddane eutanazji. Do schroniska w ogóle trafiało mniej psów niż było w dokumentach. Oskarżona nie chciała uczestniczyć w fałszowaniu dokumentacji i stąd wziął się nieznany los ok. 400 zwierząt stwierdzony podczas kontroli w grudniu 2004 r. W schronisku dopuszczano do rozmnażania psów. Kierownik Celoch specjalnie dopuścił swego psa do suki w schronisku. Urodzone potem szczenięta zniknęły. Świadkiem tego była Agnieszka Synowerski.

Oskarżona wyjaśniła, że od początku swojej pracy zwierzęta uśmiercane przez siebie oznaczała w księdze literą "E", jednak w pewnej chwili zauważyła, że ktoś dopisuje literę "E" do innych zwierząt. Kiedy poszła z tym

do kierownika S.Celocha, oświadczył jej, że "im większy bałagan, to trudniej to udowodnić", ale ponieważ wie o tych praktykach pracowników, to dzięki temu trzyma ich w garści.

Oskarżona wyjaśniła, że pracownicy schroniska proponowali jej, że sami będą robić eutanazje, tak jak robili to, zanim oskarżona zaczęła pracować. Gdy oskarżona odkryła, że psy ze schroniska znikają, założyła zeszyt i prosiła pracowników o odnotowywanie w nim sprzedaży. Wykazała, że pracownicy sprzedają psy poza dokumentacją, bo była różnica między psami brakującymi a sprzedanymi. Gdy protestowała, że tak nie można robić, kierownik Celoch na jej oczach podarł ten zeszyt.

Ponieważ w rejestrze schroniska oskarżony S.Celoch dopisywał informację o poddaniu eutanazji zwierząt, których D. Pawłowska Fiedkiewicz nie wykonywała, od początku zaczęła prowadzić swój własny zeszyt eutanazji.

Ponadto oskarżona wyjaśniła, że Fundacja "Integrum" z Wińska prosiła ją o sprawdzenie, czy w listopadzie 2004 do schroniska trafiły 44 psy z wylapywania w gminie Wińsko, bo firma odławiająca żąda od gminy pieniędzy na podstawie pokwitowań podpisanych przez Celocha. Sprawdziła, że żaden pies z gminy Wińsko nie był wpisany do książki przyjęć. Od Fundacji dowiedziała się, że część tych psów powróciła sama na teren gminy.

Oskarżona wyjaśniła, że zna przypadek z gminy Pieszyce, gdy właścicielka odłowionego psa prosiła o jego zwrot na miejscu, lecz powiedziano jej, że pies musi trafić do schroniska w Legnicy, a stamtąd będzie go mogła sobie odebrać. Gdy zjawiała się potem w Legnicy, okazało się, że jej psa nigdy tu nie było. Gdy się upominała, pracownik Sznajser zobowiązał się zapłacić jej za tego psa 500 zł, o czym wiedział kierownik Celoch.

Oskarżona wyjaśniła, że w sierpniu 2004, gdy przyjechała do schroniska ok. godz. 19.00 nie zastała dyżurnego pracownika i zauważyła psy biegające luzem po terenie schroniska. Pracownik ochrony poinformował ją, że dyżurny pracownik (Winiarski) kazał mu je wyrzucić za płot. Zrobiła z tego notatkę, którą podpisał pracownik ochrony. lecz oskarżony S. Celoch notatkę zniszczył.

Oskarżona wyjaśniła, że po bezskutecznych rozmowach z pracownikami i kierownikiem, w listopadzie 2004 r. odbyła rozmowę z prezesem LPGK na

temat działania schroniska. Wtedy prezes poradził jej by robiła co do niej należy, zaś ewentualne zarzuty poparła dowodami. Mimo to w listopadzie dostała wypowiedzenie z pracy.

Oskarżona wyjaśniła, że w grudniu 2004 próbowała informować Prezydenta Miasta o działalności schroniska, które jej zdaniem powinno służyć mieszkańcom, a będąc w dyspozycji LPGK było nastawione głównie na przyjmowanie zwierząt z odłowów w całej Polsce. W tej sytuacji mieszkańcy Legnicy nie mogli oddawać do schroniska swoich psów.

Oskarżona miała własne pomysły na inne działanie schroniska. Proponowała udoskonalenie i rozbudowę schroniska, poprawę warunków i skorzystanie z możliwości dofinansowania z funduszy UE, prywatyzację schroniska.

Oskarżona wyjaśniła, że eutanazje zwierząt w jej wykonaniu przeprowadzane były środkami do tego przewidzianymi, wykonywała je zgodnie z etyką i sumieniem. Gdy do schroniska przybywała ogromna ilość psów z odłowów, selekcje były niezbędne, ale prowadzone były zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt. Zwierzęta do eutanazji były poddawane narkozie i nie cierpiały. Część zwierząt była leczona i przekazywana do adopcji, a część psów z powodów sanitarnych musiała być poddana selekcji zgodnie z ustawą o ochronie zwierząt. Odbywało się to w ten sposób, że transport psów z odłowów najpierw był umieszczany na kwarantannie, gdzie były także leczone, ale psy przywożone w agonii były uśmiercane od razu. Po 14 dniach kwarantanny psy były odrobaczane, szczepione i oddawane do adopcji. W tym momencie, po kwarantannie, odbywała się selekcja. Selekcji podlegały psy ranne, pokaleczone i takie, które nie wykazywały możliwości leczenia. Po selekcji sporządzała notatkę w zeszycie eutanazji i książce przyjęć.

wyjaśnienia oskarżonej, k. 4530-4537, 4543-4548

Sąd zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się o zgromadzony w sprawie przez Prokuraturę i opisany w akcie oskarżenia materiał dowodowy,

który został uzupełniony i poddany analizie w oparciu o dowody przeprowadzone w toku rozprawy.

Podkreślić trzeba na wstępie, iż – mimo obszerności przedstawionego przez Prokuratora materiału dowodowego sprawy – większa jego część związana była z prowadzonym śledztwem w sprawie doprowadzenia Urzędu Miasta w Legnicy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez kierownika Schroniska, które to śledztwo zostało ostatecznie umorzone.

Ustalając stan faktyczny w zakresie czynu opisanego w pkt. II części dyspozytywnej wyroku, Sąd oparł się przede wszystkim na opinii biegłego z zakresu badań pisma ręcznego Elżbiety Gajewskiej – Saj.

Biegła ustaliła, że to Stanisław Celoch wypełnił umowy nieodpłatnego przekazania psa Elżbiecie Demczuk z datą zawarcia umowy 10 kwietnia 2004r., Marzenie Burzyńskiej z datą zawarcia umowy 27 maja 2004r. oraz Edycie Wiencis z datą zawarcia umowy 04 marca 2004r., a następnie nakreślił podpis osób w pozycji „podpis kupującego”. Opinia biegłej jest spójna i jasna, sporządzona na podstawie wystarczającego materiału porównawczego, a wnioski w niej zawarte zostały należycie uzasadnione, opinia ta nie była w toku postępowania w żaden sposób kwestionowana przez strony, stąd stanowiła ona podstawę do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Z ustaleniami opinii korelują też zeznania świadków Elżbiety Demczuk, Ireny Płockiej (matki Marzeny Burzyńskiej, której nie zdołano przesłuchać z uwagi na nieobecność w Polsce) i Edyty Wiencis, które to osoby zaprzeczyły, aby podpisywały umowy wypełnione przez oskarżonego. Dowody te wzajemnie ze sobą korelują, znajdują potwierdzenie zarówno w dokumentach w aktach sprawy, jak i w ustaleniach opinii E.Gajewskiej – Saj. Pozwoliły one na ustalenie stanu faktycznego w ramach czynu opisanego w pkt. II części dyspozytywnej wyroku.

Z tych względów Sąd nie dał w tym zakresie wiary wyjaśnieniom oskarżonego Stanisława Celocha, który zaprzeczył jakoby fałszował jakiegokolwiek umowy. Wyjaśnienia oskarżonego stoją bowiem w rażącej sprzeczności z materiałem dowodowym sprawy, stanowią wyraz przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Natomiast wbrew tezie oskarżyciela publicznego, materiał dowodowy sprawy był niewystarczający dla przypisania oskarżonemu sprawstwa sfalszowania również umów wystawionych na Zbigniewa Karpowicza z datą zawarcia umowy 02 kwietnia 2004r. oraz na Ilonę Radomską z datą zawarcia umowy 03 września 2004r. Przede wszystkim, ani opinia biegłego z zakresu badań pisma ręcznego, ani zeznania Zbigniewa Karpowicza i Ilony Radomskiej nie świadczą o tym, że to oskarżony sfalszował te umowy.

Wbrew bowiem tezie aktu oskarżenia, iż „ponad wszelką wątpliwość podpisy te zostały nakreślone przez Stanisława Celocha”, na podstawie tych dowodów nie sposób wykluczyć, iż podpisy te zostały nakreślone przez któregoś z pozostałych pracowników schroniska (tak jak np. inna umowa - zawarta z Magdą Szlegier, która została podrobiona przez Mario Sznajsera, któremu z niezrozumiałych powodów nie przedstawiono w tym zakresie żadnych zarzutów – k. 4334).

Nie może bowiem ująć uwadze Sądu, iż biegła ponadto podała, że podpis widniejący w pozycji kupujący, na umowie sprzedaży wystawionej na nazwisko Karpowicz Zbigniew i Ilona Radomska, został prawdopodobnie nakreślony przez Stanisława Celocha. Takie stwierdzenie nie może usunąć wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego w tym zakresie, które – zgodnie z art. 5 § 2 kpk muszą być rozstrzygane na korzyść oskarżonego.

Ustalając stan faktyczny sprawy w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu Stanisławowi Celochowi opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku oraz czynu zarzucanego oskarżonej Danucie Pawłowskiej Fiedkiewicz opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku, Sąd oparł się na pozostałym materiale dowodowym sprawy ujawnionym w toku rozprawy. Sąd oparł się tu zeznaniach świadków Zenona Walencik, Haliny Lisowskiej, Przemysława Rogowskiego, Zdzisława Woźniaka, Zbigniewa Parucha, Zbigniewa Szyszkowskiego, Janusza Sebastian, Agnieszki Synowerski, Barbary Zagroby, Józefa Wasinkiewicza, Adama Urbaniaka, Antoniny Serafin, Jadwiga Haraszkiewicz, Magdaleny Jagowskiej, Mariana Domańskiego, Rudolfa Fronczek, Leszka Boksy, Macieja Strumińskiego i Janusza Zadorożnego, jak i na obszernym materiale z dokumentacji zabezpieczonej w

toku śledztwa. Wszystkie te dowody były spójne i nie budzące wątpliwości co do ich prawdziwości, zaś wymienieni świadkowie złożyli spójne i konsekwentne zeznania na okoliczność faktów, o jakich mieli wiedzę w sprawie.

Świadkowie Zenon Walencik, Janusz Sebastian, Agnieszka Synowerski, Magdalena Jagowska i Antonina Serafin jako członkowie legnickiego oddziału Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami bywali w legnickim schronisku, sprawując społeczną kontrolę nad jego funkcjonowaniem i przestrzeganiem praw zwierząt. Złożyli oni obszernie zeznania, tym bardziej zasługujące na danie im wiary, iż zawarli w nich również szereg uwag krytycznych wobec funkcjonowania schroniska i warunków bytowych zwierząt. Jednocześnie z zeznań ich wynika, iż zwierzęta w schronisku były regularnie karmione, boksy były regularnie sprzątane. Z zeznań tych świadków wynika równocześnie, iż nie byli oni świadkami dręczenia zwierząt, czy też umyślnego zadawania im bólu, czy cierpień. Świadkowie ci nie mieli wyraźnych zarzutów wobec pracy obojga oskarżonych, poza podnoszoną przez A.Synowerski sytuacją, gdy w jej obecności oskarżony S.Celoch dopuścił do kopulacji zwierząt w boksie. Świadkowie ci mieli co prawda zastrzeżenia co do prowadzenia schroniska, jednak zastrzeżenia te ogólnie wiązały się z samą instytucją schronisk dla bezdomnych zwierząt w Polsce i ich niedofinansowania. Jak zeznała A.Synowerski: „ja zawsze miałam zastrzeżenia co do prowadzenia schroniska i mam te zastrzeżenia w dalszym ciągu. Zwierzęta mają jedną budę na klatkę a powinno być 5. Nie ma warunków bytowania gdy nie ma odpowiedniej pogody. Ja przypuszczam, że podobne warunki są w tych wszystkich schroniskach które są finansowane ze środków gmin”. Świadek ta zeznała również, że jej „zdaniem warunki bytowania zwierząt w schronisku za czasów kiedy Stanisław Celoch był kierownikiem były takie same jak wcześniej” oraz, że nie zauważyła, „żeby psy były wychudzone. One wyglądały biednie, ale tak jak wyglądają psy ze schroniska”. Podobnie należy ocenić zeznania M.Jagowskiej, która zeznała, iż „klatka nie jest dobrym miejscem dla zwierząt. Potrzebne jest mądre i globalne podejście do zwierząt. Mam to na myśli jakieś działania leżące ponad schroniskiem, na wyższym szczeblu”.

Świadek ta – mimo generalnie negatywnie oceny funkcjonowania schroniska – ocenę taką formułowała głównie w oparciu o relacje prasowe ze sprawy prowadzonej przez Prokuraturę, natomiast – jak zeznała – na podstawie wizyt w schronisku „nie podejrzewała, że w schronisku dzieją się takie rzeczy”. Podobnie należy ocenić zeznania Zenona Walencik, Janusza Sebastian i Antoniny Serafin, którzy nie mieli żadnej wiedzy na temat uśmiercania zwierząt w schronisku, czy niehumanitarnego ich traktowania. Zenon Walencik dodatkowo zeznał na okoliczność zaangażowania oskarżonego w rozbudowę schroniska, budowę nowych bud dla zwierząt.

Jednocześnie wszyscy ci świadkowie negatywnie oceniali panujące w schronisku przepełnienie w boksach. Jak zeznali oni, zwracało ono ich uwagę podczas wizyt w schronisku.

Zdaniem Sądu nie można natomiast przeceniać znaczenia zeznań Janusza Sebastian, który warunki bytowania psów w schronisku ocenił jako karygodne. Zeznania tego świadka – niewątpliwie szczere – w zakresie formułowanych ocen odznaczały się bowiem wysokim stopniem emocji. Świadek ten zeznał zresztą, iż jego zdaniem większość psów na wsi żyje w nieodpowiednich warunkach. Tym samym niewątpliwie punktem odniesienia dla ocen formułowanych przez świadka są stawiane przez niego wysokie wymagania warunków chowu zwierząt, zbliżające się do standardów idealnych, często po prostu niemożliwych do spełnienia przy istniejących warunkach ekonomicznych i zastanej infrastrukturze polskich schronisk.

Również świadek Katarzyna Dworak –Wolak – biorąca czynny udział w organizacji wspólnie ze schroniskiem aukcji psów ze schroniska - zeznała, że pozytywnie oceniała zaangażowanie obojga oskarżonych w pracę. Świadek ta odwiedziła też schronisko, jak zeznała “robiło dobre wrażenie jak na schronisko. Natomiast generalnie źle na mnie działa widok psa w klatkach”.

Z kolei świadkowie Halina Lisowska, Przemysław Rogowski, Zdzisław Woźniak, Józef Wasinkiewicz, Jadwiga Haraszkiewicz, Marian Domański, Ludmiła Kubicka – Sopol, Barbara Zagroba, Jadwiga Zienkiewicz i Adam Urbaniak złożyli zeznania, gdzie zawarli swoją wiedzę z racji pełnionych funkcji w LPGK (Józef Wasinkiewicz, Zdzisław Woźniak, Marian Domański, Adam Urbaniak, Barbara Zagroba), Urzędzie Miasta (Jadwiga Zienkiewicz,

Przemysław Rogowski, Ludmiła Kubicka – Sopol, Halina Lisowska) oraz w Inspekcji Weterynaryjnej (Jadwiga Haraszkiewicz). Dodatkowo część z tych osób bywała w schronisku w okresie objętym zarzutami aktu oskarżenia: Jadwiga Haraszkiewicz regularnie w ramach okresowych kontroli działalności schroniska od strony weterynaryjnej, Przemysław Rogowski w ramach comiesięcznych kontroli działalności schroniska, Józef Wasinkiewicz, Adam Urbaniak i Jadwiga Zienkiewicz w ramach wizytowania podległym im jednostek komunalnych. Również ci świadkowie nie zauważyli w trakcie składanych w schronisku wizyt, by zwierzęta były dręczone, czy też zadawano im ból, czy cierpienia. Pozytywnie oceniali oni warunki bytowe zwierząt. Nie zauważyli też żadnych nieprawidłowości związanych z uśmiercaniem zwierząt. Świadcowie ci nie mieli wyraźnych zarzutów wobec pracy obojga oskarżonych. Dla kwestii zarzutu postawionego oskarżonej Danucie Pawłowskiej – Fiedkiewicz szczególne znaczenie mają w tym zakresie zeznania Jadwigi Haraszkiewicz. Jadwiga Haraszkiewicz kontrolowała prowadzoną przez oskarżoną dokumentację, również tą związaną z uśmiercaniem zwierząt w schronisku. Nie miała ona żadnych zastrzeżeń do pracy oskarżonej, w tym do podejmowanych przez oskarżoną decyzji o uśmiercaniu zwierząt. Jak zeznała, wielokrotnie widziała ona prowadzony przez oskarżoną tzw. zeszyt eutanazji.

W tym miejscu należy również zwrócić uwagę na zeznania świadka Lecha Rybarczyka - Wojewódzkiego Inspektora Weterynarii na teren Dolnego Śląska, który ma w zakresie obowiązków również nadzór nad ochroną zwierząt w tym nad schroniskami. Był on w schronisku w Legnicy w czerwcu 2004r. Wówczas ocenił schronisko „jako dość dobre”. Jak zeznał ten świadek, schronisko legnickie miało „dość dobrą ocenę w skali ogólnowojewódzkiej. Wysoko oceniałem zamknięcie terenu, zabudowę. W dniu kontroli warunki bytowe zwierząt nie wzbudzały niepokoju”. Warto zwrócić też uwagę, iż uwadze tego świadka nie uszło przepełnienie panujące w boksach, jednak świadek ten zeznał, że „trzeba zaznaczyć jednak, że zwykle w miesiącach letnich jest większa liczba zwierząt. Wynika to z bezmyślnego traktowania zwierząt przez opiekunów i porzucania tych

zwierząt. Schroniska stoją przed trudną sytuacją gdzie muszą pogodzić statusowe obowiązki z faktyczną sytuacją”.

Świadek ten złożył też zeznania dotyczące posiadanej przez niego wiedzy odnośnie uśmiercania zwierząt w legnickim schronisku. Jak zeznał on „ilość eutanazji psów [...] była dość wysoka. Jednakże z wyjaśnień zarówno kierownika schroniska jak i lekarza weterynarii, czyli obecnych na sali oskarżonych wynika, że wszystkie te sytuacje były analizowane i każde przeprowadzenie eutanazji było zasadne”. Podkreślić trzeba, iż świadek ten zarówno z racji wykształcenia, jak i sprawowanej funkcji jest osobą jak najbardziej uprawnioną do oceny sposobu przeprowadzanych w schronisku eutanazji. Jak zeznał on: „lekarz weterynarii jest uprawniony do oceny stanu zdrowotnego zwierzęcia. Do schroniska nie trafiają psy wyselekcjonowane tylko zwierzęta w różnej sytuacji zdrowotnej”. Świadek ten zeznał również o swoich spostrzeżeniach odnośnie zaangażowania w pracę obojga oskarżonych. Zeznał również o zgłaszanych mu przez oskarżoną zastrzeżeniach odnośnie funkcjonowania schroniska, jak też iż poradził jej by sprawą nieprawidłowości zainteresowała organy ścigania. Ponadto świadek Lech Rybarczyk potwierdził w swoich zeznaniach, że wiedział od J.Haraszkieвича o tym, że oskarżona prowadziła zeszyt, gdzie odnotowywała eutanazje zwierząt w schronisku.

Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach osób bywających w legnickim schronisku z racji wykonywanej działalności gospodarczej – wylapywania bezdomnych psów i odstawiania ich do schroniska: Zbigniewa Parucha i Zbigniewa Szyszkowskiego. Świadców ci nie zauważyli w trakcie składanych w schronisku wizyt, by zwierzęta były dręczone, czy też zadawano im ból, czy cierpienia. Pozytywnie oceniali oni warunki bytowe zwierząt, co jest o tyle cenne, że świadkowie ci swoją ocenę mogli odnieść też do warunków panujących w innych schroniskach (świadek Z.Szyszkowski zeznał, iż schronisko legnickie to było “jedno z najlepszych schronisk w Polsce”). Świadców ci nie posiadali żadnej wiedzy odnośnie nieprawidłowości przy usypianiu zwierząt przez oskarżoną, nie potwierdzili

też, by bezpośrednio po przywiezieniu zwierząt, były one poddawane selekcji i poddawane eutanazji.

Z kolei oceniając zeznania składane przez szeregowych pracowników schroniska – pielęgniarzy: Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewniaka, Mirosława Trzcińskiego i Janusza Zadorożnego, należało mieć przede wszystkim na uwadze niewątpliwie istniejący konflikt między oskarżoną a pozostałymi pracownikami schroniska, w tym wymienionymi pielęgniarzami i oskarżonym S.Celochem. W tym kontekście należy też ocenić zeznania tych świadków. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania pierwszych złożonych w śledztwie zeznań przez Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewnika i Mirosława Trzcińskiego, gdzie zaprzeczyli oni istniejącym nieprawidłowościom odnośnie dokumentacji w schronisku, jak też faktom uśmiercania zwierząt, czy znęcaniu się nad nimi. Charakterystyczne jest przy tym, że świadkowie ci – pytani przez prokuratora szczegółowo na okoliczność niezgodności między liczbami psów wskazywanymi w protokołach przyjęć psów do schroniska a zapisami w rejestrze zwierząt w schronisku – nie byli w stanie sprzeczności tych wyjaśnić. Zdaniem Sądu świadczy to niezbicie o tym, że w Schronisku dla Bezdomnych Zwierząt w Legnicy nieprawidłowo prowadzona była wymagana dokumentacja, o czym świadczą zarówno dokumenty zabezpieczone w toku sprawy, jak i zeznania Haliny Lisowskiej – osoby przeprowadzającej kontrolę schroniska na przełomie 2004 i 2005 r. Prowadzony rejestr psów nie odzwierciedlał stanu faktycznego, zachodziły poważne niezgodności pomiędzy ilością psów widniejącą w rejestrze psów a ilościami wykazywanymi na protokołach przyjęć psów - wystawianych dla osób trudniących się odłowem bezpańskich zwierząt. W schronisku dochodziło również do fałszowania co najmniej dokumentacji związanej z adopcją zwierząt. Świadczy to o tym, że w schronisku dochodziło do bezprawnych działań związanych z czerpaniem przez nieustalone osoby zysków z nielegalnego, bądź fikcyjnego obrotu zwierzętami. Podkreślić jednak trzeba, iż prowadzone w tej sprawie śledztwo nie przyniosło żadnych rezultatów, nie pozwoliło na dokonanie wiążących ustaleń faktycznych sprawy i jako takie zostało umorzone. Rolą Sądu nie

może być jednak wyręczenie organów ścigania i dokonywanie ustaleń faktycznych sprawy niestanowiących przedmiotu oskarżenia w rozpoznawanej sprawie. Niemniej, Sąd nie może tracić z pola widzenia istniejących w tym zakresie faktów – w postaci fałszowania dokumentacji w postaci umów adopcji zwierząt, jak też protokołów przyjęcia odłowionych psów i rejestru zwierząt w schronisku. Oczywiście dla Sądu jest również, iż w fałszowanie to co najmniej zamieszani byli Tomasz Winiarski, Mario Sznajser, Marek Siewniak i Mirosław Trzcński, o czym dobitnie świadczą niezgodności w dokonywanych przez nich wpisach.

Wobec powyższego zeznania tych świadków musiały być oceniane również w tym kontekście. Świadkowie ci mieli bowiem wyraźny powód, by złożyć zeznania wykluczające ich udział w fałszowaniu dokumentacji, a jednocześnie obciążające inne osoby. Fakt ten – w połączeniu z wyraźną niechęcią – demonstrowaną zarówno przed Sądem, jak i w toku zeznań składanych w śledztwie – wobec oskarżonej Danuty Pawłowskiej – Fiedkiewicz sprawił, iż Sąd niezwykle ostrożnie podszedł do złożonych przez Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewniaka i Mirosława Trzcńskiego zeznań, w których obciążyli oni oskarżoną, zeznając, że przeprowadzała ona selekcje zwierząt, nie badała zwierząt przeznaczonych do eutanazji, nie podchodziła do nich, nie osłuchiwała, nie badała palpacyjnie, wybierała do eutanazji zarówno zwierzęta stare i chore, jak i zdrowe, nigdy nie zajmowała się leczeniem przywiezionych zwierząt.

Oceniając zeznania tych świadków tym zakresie Sąd miał też na uwadze, iż faktów związanych z domniemanym procederem uśmiercania zwierząt przez oskarżoną żaden z nich nie podał w trakcie pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym, a dopiero w toku trwającego śledztwa, kiedy to wyszły na jaw wskazane wyżej oczywiste nieprawidłowości związane z fałszowaniem dokumentacji w schronisku. Ponadto podawane przez tych świadków fakty, jakoby oskarżona w ogóle nie zajmowała się leczeniem zwierząt, w schronisku przebywała maksymalnie pół godziny dziennie, kiedy to zajmowała się wyłącznie uśmiercaniem zwierząt, nie tylko, że stoją w wyraźnej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym sprawy (jak choćby zeznaniami członków TOZ,

J.Haraszkiewicz) i z zeznaniami tych samych świadków składanych na rozprawie, gdzie przyznawali oni, że oskarżona m.in. szczepiła zwierzęta, odrobaczała, stosowała kroplówki, to przede wszystkim rażą swoją absurdalnością, gdzie doświadczenie życiowe i zdrowy rozsądek każą odrzucić tezę wynikającą z zeznań tych świadków. Nie do pomyślenia bowiem jest sytuacja, gdzie weterynarz obowiązany do leczenia i dbania o stan zwierząt, zajmuje niewyłącznie ich uśmiercaniem – jakby to wynikało z zeznań wspomnianych świadków, stanowiących oparcie dla wersji zaproponowanej w akcie oskarżenia.

Ponadto, oceniając zeznania Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewniaka i Mirosława Trzcińskiego, Sąd miał na uwadze treść zeznań złożonych przez Sądem przez innego z pielęgniarzy schroniska - Janusza Zadorożnego, któremu Sąd dał wiarę w całości. Świadek ten zeznał: „tymi psami z odłowów zajmowała się oskarżona Pawłowska i te psy które były chore, wyliniałe były kierowane do eutanazji. Najpierw było tak, że chore psy były leczone. Usypiane były te psy które nie miały żadnej szansy na adopcję. To było logiczne przy tym przepełnieniu. Sam bym nie wziął ze schroniska np. kulawego psa. Nie słyszałem o przypadkach o tym żeby usypiano zdrowego psa”. Jak wynika z zeznań tego świadka, oskarżona, usypiając zwierzęta, kierowała się ich stanem i przesłankami ustawowymi, nie dochodziło natomiast do usypiania zwierząt zdrowych. Świadek ten zeznał również, że „pani weterynarz zajmowała się leczeniem zwierząt. [...] Zwierzęta były szczepione i odrobaczane”. Sąd nie znalazł żadnych powodów by nie dać wiary zeznaniom Janusza Zadorożnego. Nie sposób też nie zauważyć, iż zeznania te kompletnie dezawuuują omówione wyżej zeznania Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewniaka i Mirosława Trzcińskiego.

Z tych wszystkich względów Sąd odmówił dania wiary zeznaniom Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewniaka i Mirosława Trzcińskiego.

Znaczącej wiedzy na temat sprawy nie mieli za to świadkowie Leszek Boksa i Maciej Strumiński – osoby, które pracę w schronisku podjęły dopiero

po zwolnieniu z pracy obojga oskarżonych, a więc po upływie czasu objętego zarzutami.

Dla ustaleń stanu faktycznego sprawy większego znaczenia nie miały też zeznania Rudolfa Fronczek, Barbary Radzioch i Jana Bach, jak też zeznania szeregu świadków ujawnionych na rozprawie na zawarty w akcie oskarżenia wniosek prokuratora na podstawie art. 333 § 2 kpk.

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się również na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, jak i stanowiącej zabezpieczone w toku śledztwa dowody rzeczowe. Dokumentacja ta została sporządzona przez uprawnione osoby w ramach ich zakresu obowiązków, obrazuje ona w sposób całościowy funkcjonowanie schroniska od strony prawnej. Dokumentacja ta nie była też w żaden sposób kwestionowana przez strony procesu. Podkreślić trzeba w tym miejscu, iż – wbrew tezie aktu oskarżenia – Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować wartość dowodową zeszytu eutanazji przedłożonego przez oskarżoną w toku prac komisji powołanej przez Urząd Miasta Legnicy na przełomie 2004 i 2005 roku. Zdaniem Sądu oskarżona w sposób wyczerpujący i niebudzący żadnych wątpliwości wyjaśniła przyczyny późniejszego złożenia zeszytu członkom komisji. Sądu nie przekonuje z szczególności fakt, iż zeszyt ten – zdaniem świadka Haliny Lisowskiej - wyglądał na nowy, „pachniał nowością”. Niewątpliwie jest to subiektywne odczucie świadka, które w żaden sposób nie może stanowić podstawy do dokonania wiążących ustaleń faktycznych sprawy. Nie można bowiem zapominać, iż fakt istnienia zeszytu potwierdzili przed Sądem świadek Jadwiga Haraszkiewicz, jak i świadek Lech Rybarczyk. Ponadto – z uwagi na szereg nieprawidłowości w prowadzonej dokumentacji schroniska w postaci choćby rejestru psów – zabezpieczony zeszyt eutanazji prowadzony przez oskarżoną jest jedynym dokumentem na podstawie którego można ustalić ilość zwierząt uśpionych przez oskarżoną.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd oparł się również na opinii biegłego Zdzisław Jopek. Biegły ten wydał w sprawie opinię pisemną, opiniował też na rozprawie. W swoich opiniach odniósł się do tego, jak w

schronisku legnickim używano leków i innych środków weterynaryjnych. Biegły w tym zakresie nie stwierdził żadnych nieprawidłowości. Biegły opiniował też co do przesłanek przeprowadzania eutanazji, wskazując na sytuacje w których można przeprowadzić eutanazję zwierząt. Biegły Zdzisław Jopek nie stwierdził, aby którakolwiek z eutanazji przeprowadzonej przez oskarżoną była nieuzasadniona, czy przeprowadzona niezgodnie z ustawą o ochronie praw zwierząt. Jak biegły stwierdził na rozprawie "w przypadku schroniska zwierząt w Legnicy te uzasadnienia eutanazji, jakie podawane były w prowadzonym przez oskarżoną zeszycie eutanazji, były wystarczające. Jest przyjęte w praktyce weterynaryjnej, że poddaje się eutanazji zwierzęta, które nie rokują pozytywnych nadziei na dalszą egzystencję. Mam tu na myśli zarówno kwestie zdrowotne, jak i kwestie bytowe zwierząt".

Sąd w całości dał wiarę ustaleniom i wnioskowi opinii biegłego Zdzisława Jopek. Opinia została sporządzona przez osobę posiadającą właściwą wiedzę i doświadczenie, a tym samym niekwestionowane wiadomości specjalne, biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na postawione mu pytania, zaś wnioski jego opinii są jasne i należycie uzasadnione. Opinia ta nie była w żaden sposób podważana przez strony. Stąd opinia ta nadaje się w całości do poczynienia ustaleń faktycznych, jest też niezwykle pomocna w rozstrzygnięciu sprawy.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonych odnośnie czynów opisanych w pkt. I i III części wstępnej wyroku, należy zauważyć, iż w swoich wyjaśnieniach w dużej mierze potwierdzili oni okoliczności podawane przez świadków. Oskarżeni konsekwentnie nie przyznali się do winy, a ich wyjaśnienia potwierdziły ustalenia Sądu wynikające z innych dowodów i dlatego zostały uznane za wiarygodne.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, że zachowanie oskarżonego S.Celocha nosiło znamiona czynu zabronionego z art.35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U.03.106.1002) w

zw. z art.12 kk. Niewątpliwie jest, że w kierowanym przez oskarżonego schronisku dochodziło do sytuacji, gdy było tam za dużo zwierząt, a schronisko było przepełnione. Niewątpliwie jest też z faktu tego wprost wynikał co najmniej dyskomfort przebywających w schronisku zwierząt. Nie sposób jednak nie zauważyć, że postępowanie dowodowe w sprawie nie dostarczyło podstaw do stwierdzenia, iż zwierzęta w legnickim schronisku głodowały, by były dręczone, czy zadawano im ból. Pojawia się też pytanie, czy dla zwierzęcia lepsza jest sytuacja, gdy błąka się głodne, stanowiąc przy tym zagrożenie, również dla ludzi, czy też lepiej, by przebywało w schronisku – nawet w przepełnionym boksie, mając jednak zapewnione wyżywienie i opieką medyczną. Podkreślić trzeba, iż fakt, iż psy nie miały w schronisku warunków komfortowych – tzn. że przebywały po kilka w boksach, że zdarzało się, że doskwierały im warunki atmosferyczne, nie jest jednoznaczne ze stwierdzeniem, że oskarżony znęca się nad tymi zwierzętami. Warunki bytowe zwierząt były adekwatne do możliwości finansowych i istniejącej infrastruktury schroniska, a więc takich okoliczności, na które oskarżony nie miał żadnego wpływu. Zresztą, jak wynika z materiału dowodowego sprawy, oskarżony starał się polepszyć warunki bytowe zwierząt, inicjował budowę nowych bud, remonty starych.

Wedle treści art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie praw zwierząt, przestępstwem jest znęcanie się nad nimi w sposób określony w art. 6 ust. 2 ustawy. W art. 6 ust. 2 ustawa reguluje, iż przez znęcanie się nad zwierzętami należy rozumieć zadawanie albo świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności:

- 1) umyślne zranienie lub okaleczenie zwierzęcia, niestanowiące dozwolonego prawem zabiegu lub doświadczenia na zwierzęciu;
- 1a) znakowanie zwierząt stałocieplnych przez wypalanie lub wymrażanie;
- 3) umyślne używanie do pracy lub w celach sportowych albo rozrywkowych zwierząt chorych, w tym rannych lub kulawych, albo zmuszanie ich do czynności mogących spowodować ból;
- 4) bicie zwierząt przedmiotami twardymi i ostrymi lub zaopatrzonymi w urządzenia obliczone na sprawianie specjalnego bólu, bicie po głowie, dolnej części brzucha, dolnych częściach kończyn;

- 5) przeciążanie zwierząt pociagowych i juczych ładunkami w oczywisty sposób nieodpowiadającymi ich sile i kondycji lub stanowi dróg lub zmuszanie takich zwierząt do zbyt szybkiego biegu;
- 6) transport zwierząt, w tym zwierząt hodowlanych, rzeźnych i przewożonych na targowiska, przenoszenie lub przepędzanie zwierząt w sposób powodujący ich zbędne cierpienie i stres;
- 7) używanie uprzęży, pęt, stelaży, więzów lub innych urządzeń zmuszających zwierzę do przebywania w nienaturalnej pozycji, powodujących zbędny ból, uszkodzenia ciała albo śmierć;
- 8) dokonywanie na zwierzętach zabiegów i operacji chirurgicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień bądź niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko-weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec;
- 9) złośliwe straszenie lub drażnienie zwierząt;
- 10) utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego niechlujstwa oraz w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji;
- 11) porzucanie zwierzęcia, a w szczególności psa lub kota, przez właściciela bądź przez inną osobę, pod której opieką zwierzę pozostaje;
- 12) stosowanie okrutnych metod w chowie lub hodowli zwierząt;
- 14) trzymanie zwierząt na uwięzi, która powoduje u nich uszkodzenie ciała lub cierpienie oraz nie zapewnia możliwości niezbędnego ruchu;
- 15) organizowanie walk zwierząt.

Z opisanych w treści przepisu sytuacji wynika, iż postawiony oskarżonemu zarzut należy rozpatrywać w oparciu o przepis art. 6 ust. 2 pkt. 10) ustawy, tj. utrzymywanie zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania, w tym utrzymywanie ich w stanie rażącego niechlujstwa oraz w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji. Ustawa reguluje również – w art. 4 pkt. 15 ustawy - co należy rozumieć pod pojęciem "właściwych warunków bytowania". Wedle

treści tego przepisu rozumie się przez to zapewnienie zwierzęciu możliwości egzystencji, zgodnie z potrzebami danego gatunku, rasy, płci i wieku.

Oceniając zachowanie oskarżonego z punktu widzenia tych przepisów, należy stwierdzić, iż takich sytuacji, o jakich mowa w hipotezach cytowanych przepisów, w schronisku kierowanym przez S.Celocha niewątpliwie nie było. Na rozprawie zeznawał szereg świadków, którzy odwiedzali schronisko, albo służbowo – kontrolując je jako przedstawiciele Urzędu Miasta, LPGK, Inspekcji Weterynaryjnej lub społecznie – jako członkowie TOZ. Zeznawali również świadkowie, którzy bywali w schronisku prywatnie. Żadna z tych osób nie zeznała, aby warunki bytowe zwierząt istotnie były bardzo złe. Świadczy ci zeznawali, iż w boksach było czysto, zwierzęta nie były głodne. Niewątpliwie jest też, iż zwierzęta w boksach nie były utrzymywane w warunkach „rażącego niechlujstwa”, ani też „w pomieszczeniach albo klatkach uniemożliwiających im zachowanie naturalnej pozycji”. Niewątpliwie jest też, iż zwierzęta miały zapewnione warunki egzystencji.

Za uznaniem, że oskarżony znęcał się nad zwierzętami, nie przemawiają też bezsporne okoliczności, iż w schronisku dochodziło do pogryzień, a nawet zagryzień między zwierzętami w boksach. Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że pies jest bowiem ssakiem drapieżnym, w którego naturze leży agresja, walka o dominację w stadzie.

Za znęcanie nie może też być uznany fakt, iż niewątpliwie w schronisku dochodziło do akceptowanych przez oskarżonego (o czym świadczą zeznania A. Synowerski) przypadków krycia na terenie schroniska suk. O ile fakt ten jest istotnie niedopuszczalny, to nie wiąże się on w żaden sposób z realizacją ustawowego znamienia znęcania.

Z tych względów Sąd nie uznał w tym zakresie za udowodnioną tezę prokuratora. Tym samym należało oskarżonego S.Celocha uniewinnić od postawionego mu zarzutu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku z uwagi na brak realizacji znamion czynu zabronionego.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, że oskarżona Danuta Pawłowska Fiedkiecz popełniła zarzucony jej czyn z art.35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o ochronie zwierząt (Dz.U.03.106.1002) w zw. z art.12 kk. Niewątpliwe jest, że w schronisku dochodziło do uśmiercania psów i że robiła to oskarżona. Brak jest jednak dowodów na to, że eutanazje te były dokonywane w sposób niezgodny z ustawą o ochronie zwierząt. Wedle treści art. 35 ust. 1 ustawy o ochronie praw zwierząt, przestępstwem jest m.in. zabicie, uśmiercenie zwierzęcia z naruszeniem przepisów art. 6 ust. 1, art. 33 l ustawy. Art. 6 ust. 1 przewiduje generalny zakaz nieuzasadnionego lub niehumanitarnego zabijania zwierząt oraz znęcania się nad nimi. Z kolei art. 33 reguluje tryb i przesłanki dopuszczalnego uśmiercania zwierząt. Zgodnie z treścią ust. 1 tego przepisu uśmiercanie zwierząt może być uzasadnione wyłącznie:

- 1) potrzebą gospodarczą;
- 2) względami humanitarnymi;
- 3) koniecznością sanitarną;
- 4) nadmierną agresywnością, powodującą bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego, a także dla zwierząt hodowlanych lub dziko żyjących;
- 5) potrzebami nauki,
- 6) wykonywaniem zadań związanych z ochroną przyrody.

Uśmiercanie zwierząt może odbywać się wyłącznie w sposób humanitarny polegający na zadawaniu przy tym minimum cierpienia fizycznego i psychicznego.

Jeżeli zachodzą przyczyny, o których mowa w ust. 1 pkt 2-5, zwierzę może być uśmiercone za zgodą właściciela, a w braku jego zgody, na podstawie orzeczenia lekarza weterynarii.

Oznacza to, że ustawa o ochronie praw zwierząt dopuszcza uśmiercanie zwierząt m.in. ze względów sanitarnych, zdrowotnych, też z uwagi na agresywność zwierząt. Zgodnie z ustawą stwierdzenie takich okoliczności należy do lekarza weterynarii. Na okoliczność tego, czy

podawane przez oskarżoną w prowadzonej przez nią dokumentacji (zeszycie eutanazji) przyczyny dokonywanych uśmierceń zwierząt odpowiadają przesłankom z ustawy, wypowiadał się biegły Z.Jopek. Nie znalazł on podstaw do stwierdzenia, aby którakolwiek z podanych przyczyn była niezgodna z ustawą. Biegły ten, słuchany na rozprawie w sposób kategoryczny zaopiniował: "Nie stwierdziłem, żeby którakolwiek z eutanazji przeprowadzana przez lekarza schroniska, tj. oskarżoną była niezgodna z ustawą". Ponadto biegły w sposób wyczerpujący wypowiedział się, że w warunkach schroniska dopuszczalne jest usypianie zwierząt chorych, starych, agresywnych, jak i zwierząt nierokujących nadziei na adopcję: "Jest przyjęte w praktyce weterynaryjnej, że poddaje się eutanazji zwierzęta, które nie rokują pozytywnych nadziei na dalszą egzystencję. Mam tu na myśli zarówno kwestie zdrowotne, jak i kwestie bytowe zwierząt. Poza tym bardzo często wykonuje się eutanazje z powodu, że zwierzęta są agresywne [...] Eutanazja miotów ślepych szczeniąt i kociąt jest dopuszczalna w sytuacji kiedy nie ma pewności czy zwierzęta w przyszłości będą miały właściwe warunki do bytowania. Trzeba brać pod uwagę możliwe przyszłe cierpienia tych zwierząt. W przypadku takich szczeniąt czy kociąt możliwość adopcji jest praktycznie zerowa".

Za sprawstwem oskarżonej nie może też przemawiać istotnie duża liczba przeprowadzanych w schronisku zabiegów uśmiercania zwierząt. Oskarżona bowiem – jako lekarz weterynarii – była uprawniona do samodzielnej oceny stanu zwierząt i podjęcia wiążących decyzji w tym zakresie.

Jak to zostało już omówione, Sąd odmówił dania wiary zeznaniom świadków Tomasza Winiarskiego, Mario Sznajsera, Marka Siewnika i Mirosława Trzcńskiego. Sąd odrzucił też tezę prokuratora odbierającą moc dowodową przedstawionemu przez oskarżoną "zeszytowi eutanazji", co zostało omówione wyżej. W tej sytuacji brak jest jakiegokolwiek środka dowodowego, który mógłby wskazywać, iż którykolwiek z dokonanych przez oskarżoną zabiegów uśmiercania zwierząt był sprzeczny z ustawą. Tym bardziej brak możliwości choćby orientacyjnego wskazania, jaka część z ogólnej liczby przeprowadzonych przez oskarżoną eutanazji zwierząt jest

sprzeczna z art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie praw zwierząt. Trudność ta musiała zresztą być znana też oskarżycielowi publicznemu, który zarzucił oskarżonej, iż „dopuszczała się nieustalonej liczby zabiegów uśmiercania zwierząt”.

Wreszcie w ramach oceny zarzutu postawionego oskarżonej, nie można tracić z pola widzenia faktu, iż oskarżona nie działała w próżni, była dwa razy w roku kontrolowana przez powiatowego lekarza weterynarii, ponadto w schronisku bywały osoby trzecie. Nie jest możliwe, by żadna z tych osób nie zwróciła uwagi na działania oskarżonej, gdyby istotnie uśmiercała ona zwierzęta w sposób opisany w akcie oskarżenia. Wspomnieć też trzeba w tym miejscu, iż oskarżona była osoba, która wielu osobom i instytucjom zgłaszała swoje uwagi odnośnie działania schroniska i istniejących tam nieprawidłowości, ona też ostatecznie zainicjowała postępowanie karne.

Z tych względów Sąd nie uznał w tym zakresie za udowodnioną tezę prokuratora i uniewinnił oskarżoną od postawionego jej zarzutu.

Sąd uznał, że czyn oskarżonego opisany w pkt. II części dyspozytywnej wyroku realizuje znamiona przestępstwa z art. 270§1 kk w zw. z art.12 kk. Oskarżony bowiem w okresie od 2004r. do 2005r. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu użycia za autentyczne, podrobił umowy nieodpłatnego przekazania psa Elżbiecie Demczuk z datą zawarcia umowy 10 kwietnia 2004r., Marzenie Burzyńskiej z datą zawarcia umowy 27 maja 2004r. oraz Edycie Wiencis z datą zawarcia umowy 04 marca 2004r. w ten sposób, że wypełnił treść umowy wpisując dane tych osób oraz nakreślił podpis tych osób w pozycji „podpis kupującego”

Wątpliwości Sądu nie budzi fakt działania oskarżonego w zamiarze bezpośrednim popełnienia czynu zabronionego (art. 9 § 1 k.k.).

Wymierzając oskarżonemu karę 30 stawek dziennych grzywny Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości jego czynu, wynikający przede wszystkim z faktu działania bez wiedzy osób, za które składał podpisy, jak również wagę naruszonych obowiązków jako osoby

odpowiedzialnej w schronisku za prawidłowe prowadzenie jego dokumentacji.

W tym zakresie, Sąd wziął pod rozwagę również właściwości, warunki osobiste sprawcy i jej wcześniejszy tryb życia, a w szczególności to, iż oskarżony nie był wcześniej karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, pracuje.

Oceniając powyższe okoliczności Sąd uznał, że adekwatna do stopnia winy, uwzględniająca stopień społecznej szkodliwości czynu i dostatecznie surowa będzie kara grzywny w wymiarze jak w punkcie II wyroku. W ocenie Sądu kara ta nie jest nadmiernie surowa. Wyraża kryminalny aspekt czynu oskarżonego i naganność jego zachowania.

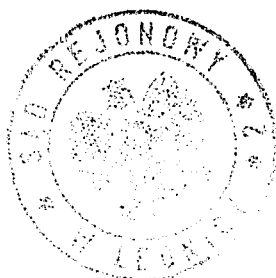
Oceniając wszystkie te okoliczności, a w szczególności dotychczasową postawę życiową oskarżonego Sąd uznał, że nie ma potrzeby wymierzania mu kary surowszej, w tym również kary pozbawienia czy ograniczenia wolności. Zdaniem Sądu już sam fakt brania udziału w procesie karnym, jak również fakt ukarania oskarżonego karą grzywny będzie dla oskarżonego wystarczającą przestrogą na przyszłość. Kara ta sprawi, że nie naruszy on już więcej prawa i porządku społecznego. Stąd też kara ta spełni swe cele w zakresie prewencji szczególnej.

Kara ta również odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, jak i nie przekracza stopnia jego winy. Zdaniem sądu osiąga też swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które musi być świadome naganności nagminnego nawyku „podpisywania się za inną osobę”.

Ustalając wysokość dziennej stawki grzywny, sąd miał na uwadze dochody oraz warunki osobiste i rodzinne, jak również stosunku majątkowe i możliwości zarobkowe oskarżonego, w szczególności posiadany przez niego majątek, jak i zadeklarowane dochody.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na treści przepisów powołanych w wyroku. W zakresie, w jakim zapadł wyrok uniewinniający, kosztami sądowymi obciążono Skarb Państwa. W zakresie kosztów związanych z czynem, za który S.Celoch został skazany, Sąd miał przede wszystkim na

uwadze, iż oskarżony nie ma majątku, osiąga bardzo niskie dochody. Stąd też należało oskarżonego zwolnić od kosztów sądowych. Niemniej jednak Sąd uznał, że skoro koszty postępowania zostały poniesione w postępowaniu karnym spowodowanym bezprawnym postępowaniem oskarżonego, to choćby częściowe ich poniesienie będzie miało dla oskarżonego wydźwięk wychowawczy. Z tych względów Sąd zasądził koszty procesu od oskarżonego w kwocie 200 zł, uznając, iż nie przekracza to jego możliwości finansowych, zaś w pozostałym zakresie Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów.

Zgodność odpisu z oryginałem
s t w i e r d z a m
Legnica, dnia 19/12/07

SEKRETARZ